

IECAVAS ziņas

ISSN 1691-2055

Cena – € 0,21 / Ls 0,15

NEDĒĻAS LAIKRAKSTS

Nr. 17/18 (985/986) 09.05.2014.

Turcijā - sirsnība un eksotika

Aprīļa beigās folkloras kopa «Tarkšķi» piedzīvoja savu līdz šim tālāko braucienu no mājām – devāmies uz 5. bērnu folkloras festivālu Turcijā. 10.lpp.

AKTUĀLI

Šajā numurā:

**Pašvaldība
lemj par
nodokļu
parādu 5.
piedzīņu
bezstrīda
kārtībā**

Muzeju naktī piedāvās kultūras un sporta programmu

17. maijā biedrība «Arhivs» rīko nu jau savu ceturto «Iecavas Muzeju nakti» – pasākums «MUMS ir savs Dzintars» top ar Iecavas novada pašvaldības un Iecavas kultūras nama atbalstu.

Plkst. 18:00 biedrības «Arhivs» telpās Grāfa laukumā 3 būs skatāma Latvijas 1. brīvvalsts fotogrāfa, iecavnieka T. Bidega darbu retrospekcija.

Paredzēta plaša kultūras un sporta programma – Z. Kriumanes vadītās kapelas «Hāgenskalna muzikanti» koncerts, Latvijas ielu vingrotāju sporta biedrības demonstrējumi, Iecavas pašdarbnieku priekšnesumi, krāmu tirdziņš, degustācijas, vecu un labu mantu izsole, vecie spēkrati, strībols un daudzas citas labas lietas.

No plkst. 22:00 «Nakts skatu-

ve», kurā piedalīsies Iecavas jaunieši – D. Zāģera grupa, didžejošana ilgs līdz plkst. 1:00.

Ar ilgu un cerību zilo krāsu 2012. gadā Latvijā uzsākās Muzeju nakts trīs gadu cikls, kas noslēdzas šogad, kad Rīga ir Eiropas kultūras galvaspilsēta un kā Latvijas kultūras simbols tiek godināts dzintars.

Muzeju nakts ciklu veido trīs krāsas un trīs Latvijas dārgumi – zilā jūra, zaļais mežs un sarkanais dzintars. Trīsgadu cikls tematiski iezīmē dzintara tapšanas ceļu, vienojot jūru ar mežu un brīnumaino saules akmeni – dzintaru. Lai spētu saredzēt dzintara mirdzumu, ir jāpazīst priežu meža versmainā vasaras smarža, jūras viļņu draudīgās vērpētes un mūžīgās tālumu ilgas.

Rosina dzīvot zaļi

A: F: Anta Kļaveniece

25. aprīļa pēcpusdienā Edvarta Virzas Iecavas bibliotēkas lasītāji uzzināja daudz interesanta par zaļu un veselīgu dzīvesveidu. Tam pievienoties vai vismaz aizdomāties par to, ko ēdam un ko velkam mugurā, ar ko tīrām māju un ko smērējam uz sejas, aicināja Anitra Tooma, žurnāla «Vides Vēstis» redaktore un Latvijas Radio 1 raidījuma «Zaļais vilnis» vadītāja.

Viņas padomiem zaļai dzīvošanai ir pievienotā vērtība, jo visu, par ko raksta un stāsta citiem, Anitra Tooma izmēģina uz savas ādas. «Ja pats nedari, tad tā ir tukša muldēšana,» viņa teic, uzsākot tikšanos. Ar zaļās domāšanas un rīcības popularizēšanu viņa nodarbojas jau vairāk nekā 20 gadus, bet pēdējos astoņus viņu spārno-

jusi Mahatmas Gandija atziņa: «Tev pašam jābūt tām pārmaiņām, kuras tu gribi redzēt pasaulē!»

Redzot auditorijā cienjama vecuma ļaudis, Anitra Tooma sacīja, ka labprāt būtu gaidījusi arī vidusskolas vecuma interesentus, kam bērnu radišana un audzināšana, kā arī visa dzīve vēl priekšā. Jau nie ir dzimuši sintētiskas gadsimtā, tādēļ nesaprot, ka ērtības bieži vien ir tās, kas nogalina, un ka ir ļoti daudz produktu, kas nevis dod spēku, bet to mazina. Taču Anitra Tooma rosina aizdomāties par to, cik ļoti katra mūsu izvēle un rīcība ietekmē ne tikai pašu veselību, bet situāciju uz Zemes kopumā. Viņa uzskata, ka zaļākais pirkums ir tas, ko nenopērk, jo ikviena lieta ir nākamais atkritums, tādēļ aicina nevajadzīgām lietām meklēt jaunus saimniekus.

 2.lpp.

Rosina dzīvot zaļi

1.lpp.

Piemēram, viņa pati izlasītos žurnālus noliek uz palodzes daudzstāvu mājas kāpņutelpā, jo varbūt vēl kāds to izlasīs; ar sludinājuma palīdzību nopirkusi lietotu krēslu mazdēlam; iepērkas lietoto apģērbu veikalā un nekautrējas, jo uzskata to nevis par nabadzības izpausmi, bet gan par prātīgumu.

Ar pesticīdiem piesārņoti dārzeņi un augļi, gaļa un olas, kuru iegūšanai dzīvnieki baroti ar ģenētiski modificētu barību, margarīns un eļļa, kas iegūta no ģenētiski modificētiem augiem, ir produkti, kuriem veikalā vajadzētu iet ar likumu. Pārsteidz A. Toomas rādītā tabula ar augļu un dārzeņu sarakstu, kuri satur visvairāk pesticīdu. Tabulas augšgalā seleriju kāti, persiki, zemenes, āboli, kam seko arī nektarīni, paprika, spināti, lapu kāposti, ķirši, kartupeļi, vīnogas, arī sulas un vīni. Tagad diez vai lielveikalā iegādāšos it kā veselīgos seleriju kātus uzmundriņošanai augļu un dārzeņu kokteiļim jeb smūtijam... Jāpiekrīt Anitras Toomas sacītajam – jo vairāk zinām, jo grūtāk dzīvot.

Anitra Tooma uzskata, ka cilvēkiem nebūtu jāmaksā par ērtībām, kas viņiem kaitē, un uzskaita, ka visvairāk mūs ietekmē tās lietas, kuras apēdam, ieelpojam un smērējam uz ādas. «Protams, neviens jau mīklī nepierādīs, ka slimību iemesls ir uzņemta ķīmija, jo tā organismā uzkrājas lēnām, bet mērķtiecīgi.»

Tieši virtuvē un vannasistabā zaļā dzīvesveida piekritēja aicina veikt vislielāko revīziju, atbrīvojoties no plastmasas un tīrīšanas līdzekļiem, kuri satur veselu lērumu ķīmisku vielu un sintētiskas smaržvielas. Virtuvē daudz veselīgāk ir izmantot nevis plastmasas, bet stikla traukus, kas lietošanas laikā neizdala ķīmiskas vielas, bet dažādu veidu tīrīšanas darbiem izmantot sodu un sinepju pulveri vai videi draudzīgus un sertificētus mazgāšanas līdzekļus bez kaitīgas ietekmes uz veselību un vidi. Diezgan bieži bīstamās vielas tiek pievienotas izstrādājumam kā neliela piedeva, tādējādi piešķirot tam noteiktas īpašības. Piemēram, ftalāti plastmasu padara mīkstā-

ku, smagie metāli piešķir noteiktu krāsu, bet nātrija laurilfulfāts uzputo šampūnu vai dušas želeju. Ar kārtējo nopirkto lietu bīstamās vielas nonāk arī mūsu mājās. Tur tās izdalās gaisā un mēs tās ieelpojam, vai nonāk uz ādas un caur to arī organismā. Dažas vielas var izraisīt tūlītējas veselības problēmas - saindēšanos, alerģiju, ādas, acu vai elpceļu kairinājumu. Piemēram, nātrija hidroksīds jeb nātrija sārms, kas ir cauruļu tīrīmo līdzekļu sastāvā un paredzēts

aizsērējumu likvidēšanai, nonākot uz ādas, rada apdegumus. Citas vielas var nodarīt kaitējumu ilgākā laika periodā – izraisīt vēzi, bojāt hormonālo, reproduktīvo vai imūnsistēmu u.c. Piemēram, daudzos skaistumproduktos esošie parabēni var atdarināt cilvēka dabīgo hormonu darbību, tādējādi izjaucot iekšējo hormonālo līdzsvaru un izraisot nopietnas slimības pēc vairākiem gadiem vai pat gadu desmitiem. *Vairāk lasiet www.iecava.lv.* **IZ**

Deputātu tribīne :::

Šoreiz un turpmāk rubrikā DEPUTĀTU TRIBĪNE savu viedokli par aktualitātēm novadā paudīs kāds no 15 Iecavas novada pašvaldības deputātiem, kuri domē tika ievēlēti 2013. gada 1. jūnijā.

Astrīda Vītola
(partija «Vienotība»)

Tā kā iepriekš kāda iedzīvotāja ar laikraksta starpniecību jautāja, ko esmu izdarījusi Iecavas labā, tad šoreiz deputāta slejā atbildēšu uz šo jautājumu. Iecavas novadā dzīvoju vairāk nekā 10 gadus. Savu dzīvi novadā sāku ar lauku sētas sakopšanu Zālītes pusē. Kad 2003. gadā Beāta Bundule mani aicināja nākt talkā atjaunot toreiz faktiski bankrotējušo Iecavas slimnīcu, ieguldīju savas zināšanas, lai Iecavas novadā būtu sava ārstniecības iestāde. Kopā ar brīnišķīgajiem kolēģiem mums izdevās saglabāt iestādi un attīstīt daudzus jaunus pakalpojumus. Biju iniciatore tam, lai tiktu izveidota pašvaldības agentūra «Iecavas veselības un sociālās aprūpes centrs», kur vienkopus iedzīvotājs var saņemt visu nepieciešamo medicīnisko palīdzību. Iestā-

[F.] no personīgā albuma

de veiksmīgi strādā joprojām, un tajā strādājošo speciālistu pakalpojumus izmanto novada iedzīvotāji. No 2002. gada esmu aktīvi veikusi sabiedrisko darbu biedrībā «Iecavas sieviešu klubs «Liepas», uzrakstījusi un vadījusi vairāk nekā 10 projektus. Manis vadītā projekta rezultātā 2003. gadā tika izremontētas un iekārtotas biedrībai piešķirtās telpas Iecavas kultūras namā, izbū-

vēta arī centrālā kanalizācijas trase pāri Rīgas ielai, jo līdz tam kultūras namā bija sausā tualete. Citā projektā apkopojām Iecavas novada vecākās paaudzes atmiņas par svētku svinēšanas tradīcijām novadā pirmskara Latvijā. Biedrības 22 sievas tika pie Zemgales tautas tērpiem. Arī Audrupu ciemā bērnu rotaļu laukums tika izveidots, pēc manas iniciatīvas uzrakstot un vadot vairākus NVO projektus, katru gadu par tradīciju kļuvis Audrupu bērnu un jauniešu sporta spēles. Vienmēr esmu aktīvi un brīvprātīgi iesaistījusies dažādos pasākumos, gan Dievdārziņa izveidošanas un sakopšanas talkās, gan Iecavas novada organizētajos pasākumos.

Lēmumu kandidēt Iecavas novada pašvaldības vēlēšanās pieņemu tādēļ, lai ar savām idejām, pieredzi un līdzdarbošanos sniegtu ieguldījumu mūsu pašvaldības darba uzlabošanai. Mani vienmēr ir interesējusi attīstība un ekonomiskā izaugsme valstī, lai cilvēku dzīve kļūtu vieglāka. Uzskatu, ka tas man kaut daļēji

arī ir izdevies. Mans darbs un hobijs ir projektu rakstīšana un īstenošana, tādēļ vēl pirms vairākiem gadiem uzskatīju, ka Iecava par maz piesaista ES struktūrfondu finansējumu. Pēc mana ieteikuma pašvaldībā tika pieņemts darbinieks - projektu vadītāja, kuras alga tika maksāta no Eiropas Savienības projekta. Šobrīd pašvaldībā strādā jau divas projektu vadītājas, kuras veiksmīgi raksta un realizē dažādus ES struktūrfondu projektus. Tas ir veids, kā pašvaldība var papildināt savu budžetu un realizēt daudzas iedzīvotājiem svarīgas lietas. Prieicājos, ka pašvaldība atvēl finansējumu NVO projektu konkursiem. Iecavas novada lielākā bagātība ir tās iedzīvotāji, īpaši tie, kuri nesavtīgi, savā brīvajā laikā realizē brīnišķīgas idejas. Tā tapis Iecavas muzejs, izveidota Iecavas novada svētvietā «Dievdārziņš», Latvijā izskanējuši «Tarkšņi», Iecavas daiļdarzi. Ļoti pareizs ir latviešu sakāmvārds: «Runas ir garas - darbs ir īss, no darba varas liktenis trīs.» **IZ**

Koku diena Dzimtmišā

A: Velga Ērgle

F: Liene Simsone

24. aprīlī Dzimtmišas pamatskolā notika nu jau par tradīciju kļuvusi «Koku diena Dzimtmišā». Ciemiņus no Latvijas ekoskolām sveica skolas direktore Jana Arāja, veltot labus vārdus konkursa dalībniekiem un organizatoriem, kā arī dāvinot piemiņas veltes par mūsu novadu.

Ar sacensību norises gaitu dalībniekus iepazīstināja skolotāja Iveta Salgrāve. Komandu pārstāvji izlozes kārtībā uzzināja, kāds būs komandas nosaukums un kurai no komandām abpalvošanas ceremonijā pie ugunskura pasniegs sagatavoto dāvanu. Konkursa gaitā skolu komandas startēja ar to nosaukumu, kuru bija izlozējušas, neatklājot, kura skola tā ir. Visas komandas tika «pārdēvētas» kāda koka vārdā, kurš aug Dzimtmišas pamatskolas teritorijā. Tādejādi tika nodrošināta vērtējumu objektivitāte un sacensības gars.

Apkopojot pieteikumu un reģistrācijas datus, secinām, ka starpnovadu konkursā-orientēšanās spēlē «Koku diena Dzimtmišā» piedalījās 17 skolu komandas no dažādiem Latvijas novadiem, tālākie viesi bija atceļojuši no Remtes Kurzemes pusē un no Kalsnavas un Mārcienas Vidzemes pusē. Komandu veidoja pieci 5.-9. klašu skolēni - pa vienam pārstāvim no katras klašu grupas. Kopā konkursā piedalījās 85 skolēni un 17 pedagogi no Aknīstes vidusskolas, Aizupes pamatskolas, Rīgas 21. vidusskolas, Stīķu pamatskolas, Aizkraukles ģimnāzijas, Mārcienas pamatskolas, Misas vidusskolas, Iecavas internātpamatskolas, Zantes pamatskolas, Kalsnavas pamatskolas, Stalbes vidusskolas, Mazzalves pamatskolas, Cieceres internātskolas, Zālītes speciālās internātpamatskolas un Remtes pamatskolas.

Uzdevumus veidoja Dzimtmišas pamatskolas skolotāji, bet skolēni - čačlākie EKO padomes pārstāvji - bija atbildīgi par savu kontrolpunktu un norises kārtību tajā. Sacensībās komandām tika piedāvāts startēt 19 kontrolpunktos ar ļoti interesantiem un dažādas grūtības pakāpes uzdevumiem. Bija

jāmin krustvārdu mīklas, jāzina tautasdziesmas un ticējumi, jābūt ziņošanai tautas medicīnā, jāprot orientēties debespusēs un nenomaldīties apkārtnē, jāprot atpazīt koku tikai pēc viena zariņa. Par fiziskajām aktivitātēm - Greizās virves un Uzticies draugam - bija parūpējusies skolotāja Ingrīda Vaisjune, bet skolotājs Vilnis Gailums vērtēja komandas darbību punktos Zirnekļa tīkls, Koka kājas, Rīta rosmes komplekss zaķīšiem. Praktiskais uzdevums - kuba-tūras noteikšana malkas strēķim - bija skolotājas Māras Slapiņas pārziņā.

Skolotāja Iveta Salgrāve pārraudzīja tautasdziesmas, ticējumus, svešvalodu mežā, foto uzdevumu un radošo konkursu par veltījuma dzeju kokam. Dalībniekiem ļoti patika stafete «Aizej tur, nezin, kur» un foto uzdevums, kuru izpildei nepieciešams radošums, izdoma, komandas saliedētība, sadarbība. Šajā dienā skolēni brīvā dabā apguva dažādas mācību stundas: sportu, latviešu valodu, angļu valodu, bioloģiju, ģeogrāfiju, matemātiku, zīmēšanu, sociālās zinības, dabaszinības un prasmi sadarboties.

Konkursa gaitā komandas varēja iestiprināties ar zupu, kura tika vārīta lielā katlā uz dzīvas uguns skolas ābeldārzā, par gardo zupu rūpējās Mārtiņa Skaldera māmiņa. Par to viņai milzīgs paldies no mums visiem!

Apkopojot rezultātus un nosakot uzvarētājus, zinājām tikai jaunus komandu nosaukumus - koku vārdus, tā arī apbalvojām - komandu Ozols par iegūto 1. vietu (Rīgas 69. vidusskola), komandu Priede par 2. vietu (Stalbes vidusskola), komandu Lazda par 3. vietu (Dzimtmišas pamatskola). Komandas apmainījās ar sarūpētajiem saldumiem, katra komanda no konkursa organizatoriem balvā saņēma kādu noderīgu grāmatu, kas papildinās skolēnu zināšanas par augu noteikšanu, globālās sasilsanas postu, kā arī par ceļojumu un atpūtas iespējām Latvijā Valsts mežos. Paldies Iecavas novada domei un Izglītības nodaļai par iespēju konkursa dalībniekus sveikt ar jaukām un noderīgām dāvanām!

Paldies visiem konkursa dalībniekiem, interesentiem un atbalstītājiem! **[Z]**

Koku dienas dalībnieki pie Dzimtmišas pamatskolas.

6. maijā sākusies Iecavas novadā deklarēto skolēnu pieteikšanās nodarbinātībai vasaras brīvlaikā. Šogad vasaras mēnešos pašvaldības iestādēs un kapitālsabiedrībās tiek plānots nodarbināt 64 skolēnus.

Skolēniem ir iespēja strādāt vienā no piedāvātajiem laika posmiem: no 16. jūnija līdz 12. jūlijam vai no 14. jūlija līdz 9. augustam. Pašvaldība organizē skolēnu nodarbinātību, lai dotu iespēju skolēniem lietderīgi pavadīt vasaras brīvlaiku, iesaistoties algotā pagaidu darbā.

Pieteikumus varēs iesniegt Iecavas novada domes kancelejā **līdz 31. maijam**. Skolēnam jāiesniedz:

- pieteikuma anketa-iesniegums;
- medicīniska izziņa par skolēna veselības stāvokli.

Līdz 10. jūnijam tiks izvērtēti pieteikumi attiecīgajam darbam, ņemot vērā skolēnu intereses, veselības stāvokli un attālumu līdz dzīvesvietai.

Noteikumus un pieteikuma anketas-iesnieguma paraugu meklēt mājas lapas www.iecava.lv sadaļā *Izglītība > Jauniešiem > Skolēnu nodarbinātība vasaras brīvlaikā*.

Iecavas novada dome aicina iedzīvotājus uz sapulci, kura notiks 14. maijā plkst. 18.30 Iecavas kultūras namā.

Runāsim par šādām tēmām:

- plkst. 18.30–18.45 - Skolas ielas rekonstrukcija;
- plkst. 18.45–19.10 - Iecavas Mūzikas un mākslas skolas rekonstrukcija, autostāvvietas izbūve pie sporta kompleksa «Iecavas stadions»;
- plkst. 19.10–19.30 - Iecavas parka teritorijas attīstības koncepcijas izstrāde;
- plkst. 19.30–20.00 - diskusija, jautājumi un atbildes, priekšlikumi.

Sapulcē piedalīsies Iecavas novada domes deputāti, administrācijas pārstāvji un speciālisti.

Kāds bijis APRĪLIS :::

Aprīlī divreiz vairāk iecavnieku aizgājuši aizsaulē, nekā piedzimuši - izsniegtas 15 miršanas apliecības un septiņas dzimšanas apliecības, informē Dzimtsarakstu nodaļas vadītājas pienākumu izpildītāja Tamāra Šmite. Mūsu novada iedzīvotāju skaitu papildinājuši četri zēni un trīs meitenes. Jaundzimušajiem izraudzīti vārdi Eros, Verners, Gļebs, Jānis, Karīna, Alise Keita un Santa. Aprīlī arī notikušas trīs pāru laulības. **[Z]**

Bibliotēku nedēļā mazie lasītāji skatījās arī teātri

A: F: **Aina Grase**
vadītājas vietniece

Pirmsskolas vecuma bērni piedalījās bibliotēkāju organizētajos tematiskajos pasākumos: literatūras apskats, ekskursija pa bibliotēku, teātra izrāde «Sakņu dārza sargs».

Bērnodārzs «Cālītis» un Iecavas bērnu bibliotēka jau gadiem ilgi veiksmīgi sadarbojas. Lai mazos lasītājus ieinteresētu un iedrošinātu apmeklēt bibliotēku, aptuveni reizi mēnesī bibliotekāres atlasa jaunāko bērnu literatūru un atnes to sešgadīgajiem bērniem uz bērnodārzu. Atzīmējot Bibliotēku nedēļu, bibliotekāres tradicionāli pirmsskolēnus aicina apmeklēt bibliotēku. Arī šogad aprīļa beigās Iecavas bērnu bibliotēkas telpas pieskandināja jautras bērnu čalas. Šajā nedēļā bibliotēku apmeklēja sagatavošanas grupu «Zaķīši», «Pelītes» un «Rūķīši» audzēkņi.

Bērni ar neviltotu interesi iepa-

No 21. līdz 27. aprīlim Latvijā noritēja Bibliotēku nedēļa. Šogad tā tika veltīta veselības tēmai.

zina ne tikai dažādas grāmatas, daiļliteratūru, folkloru, enciklopēdijas, eksperimentu grāmatas un žurnālus, bet bērnu rotaļu stūrīti

spēlēja arī galda spēles un apskatīja Iecavas Mūzikas un mākslas skolas audzēkņu darbu izstādi. Bibliotekāres bērnus iepazīstināja ar bibliotē-

kas noteikumiem; mazie lasītāji uzzināja, ka uz bibliotēku var atnākt kopā ar vecākiem vai brāļiem un māsām, izvēlēties visinteresantāko un visskaistāko grāmatu, ko mājās brīvajā laikā bez steigas iespējams apskatīt un izlasīt.

Pirmo reizi Bibliotēku nedēļas ietvaros bija iespēja noskatīties teātra izrādi. Par šo jauko pārsteigumu parūpējās Iecavas vidusskolas skolotāja Evita Burceva un 2.a klases talantīgie aktieri, iestudējot un mazajiem pirmsskolēniem parādot izrādi «Sakņu dārza sargs».

Pēc bibliotēkas apmeklējuma bērnu acīs mirdzēja prieks par redzēto un dzirdēto, kā arī ziņkāre par neparastajām un vēl neapskatītajām grāmatām. Bibliotēka ir tā vieta, kur var atrast ne tikai pasakas, kas sākas ar vārdiem «Reiz bija...», tur var atrast daudz interesantu grāmatu, kas sniedz atbildes uz daudziem jautājumiem, atklājot visnegaidītākos noslēpumus un atrisinājumus. [Z]

Rakstniece apciemoja internātpamatskolas skolēnus

A: **Dzintra Kraukle**
skolas bibliotekāre

F: **Līga Bosko**

**Tik-tik-tik
sniegpulkstenītes
rūpīgi skaita
minūtītes.
Cik-cik-cik
vēl atlikušas
līdz pavasarim?
vēl tikai dažī
saules stari – tā dzejo Evi-**

ja Gulbe, kura 16. aprīlī Bērnu grāmatu mēneša ietvaros viesojās pie Iecavas internātpamatskolas 1.-4. klašu lasītājiem.

Lai sagatavotos viešņas uzņemšanai, jau vairākas nedēļas iepriekš skolēni iepazīna divu nebēdīgo žurkulēnu Koko un Riko gaitas. Sirsnīgie un asprātīgie stāstiņi par žurku saimes dzīvi Kaķpēdiņu ģimenes pagrabā radīja pozitīvas emocijas ne tikai bērniem. «Koko un Riko» ir pirmā Eviņas Gulbes grāmatā bērniem. Sarunā ar viešņu skolēni uzzināja, ka rakstīt viņa sākusī deviņu gadu vecumā, taisījusi mazas grāmatiņas un jau bērnībā vēlējusies rakstīt bērniem. Žurkulēna Koko prototips ir viņas ģimenes mājas žurka

Stāstiņš «Koko un Riko sacer pasaku» - autore un 4.c klases skolnieces Viktorijas izpildījumā.

Koko, kurš, iznests pastaigāties, aizgājis «brīvā solī» un nav atgriezies. Taču ģimenē tagad dzīvo Riko, kuram ir pāris gadiņi un rakstura ziņā ir pilnīgi citāds nekā Koko - vislabāk jūtas savā «mājiņā», bet, kad tiek izlaists pastaigāties, glaužas klāt kā mazs kaķēns. Top arī nākamā grāmata par Koko un Riko, un no tās klātesošiem bija iespēja noklausīties stāstiņu «Koko un Riko sacer pasaku» - autore un

4.c klases skolnieces Viktorijas izpildījumā.

Tikšanās izvērtās ļoti sirsnīga un atraktīva – kopīga fotografēšanās, ziedi, rakstnieces autogrāfs, laba vēlējumi lasītājiem. Un tie, kuri 17. aprīļa rītā klausījās radio SWH, tiešajā ēterā varēja dzirdēt sveicienus internātpamatskolas lasītājiem un vēlreiz paldies par jaukajiem skolēnu priekšnesumiem un sirsnīgo tikšanos. [Z]

Brīvdienas stipro zīmē

A: **Andis Kaspars**

Pavasaris ir intensīvu treniņu un gatavošanās periods pirms Eiropas čempionātiem. Kā jau ierasts, nu jau ceturto gadu pēc kārtas biedrība Sporta klubs «FORTE IECAVA WPC» Iecavā organizē GPC atklāto Latvijas čempionātu spēka trīscīņā un svāra stieņa spiešanās guļus ekipējuma divīzijā.

Sacensības notiks sporta namā «Dartija» 10. maijā spēka trīscīņā un 11. maijā svāra stieņa spiešanās guļus; sākums - plkst. 10:30. Dalības maksa - 15 eiro. Sacensību mērķis ir Latvijas profesionālo pauerlifteru sacikšu gara kultivēšana un profesionālā sporta popularizēšana valstī. Sports ir viens no izplatītākajiem fiziskās un psiholoģiskās attīstības veidiem. Fiziskās aktivitātes uzstāda augstas prasības sportista personībai, īpaši pašapziņas celšanai un mērķtiecīgas personības izaugsmei. Izvirzīt un sasniegt mērķus ir svarīgi katram individuāli, tāpēc jebkuram sportistam mērķa sasniegšanai ir jāprot pārvarēt grūtības, veicot fizisku darbu. Bet galvenais, ka tā ir cīņa pašam ar sevi. Tāpēc tieši tev ir dota šī iespēja piedalīties un uzvarēt, kļūt par stiprāko.

Vairāk: www.forteiecava.lv. [Z]

Pašvaldība lemj par nodokļu parādu piedziņu bezstrīda kārtībā

A. Evita Heidemane
nodokļu inspektore

Nekustamā īpašuma nodokļa parādi par Iecavas novadā esošiem īpašumiem ir sasnieguši gandrīz 190 000 eiro. Nodokļu parādnieku sarakstā ir ap 2900 juridisku un fizisku personu, no tām lielākā daļa – aptuveni 2800 cilvēku – ir fiziskas personas. Šajā sarakstā ir gan personas, kuru parādi sasniedz vairākus tūkstošus eiro, gan tādi, kas nav nomaksājuši dažus centus.

Nemot vērā sarežģīto ekonomisko situāciju valstī un iedzīvotāju maksātpēji, līdz šim pret nodokļu parādniekiem pašvaldība izturējusies ar iecietību, pēdējos pāris gados vien nosūtīti atgādinājumus par parāda esamību, kā arī dodot iespēju ar īpašiem noteikumiem nokārtot savas parādsaistības bez nokavējuma naudas maksāšanas, piemērojot Nodokļu atbalsta pasākumu (NAP). NAP pavisam bija pieteikušās 143 personas ar parāda apjomu kopsummā par gandrīz 27 000 eiro, taču šo noteikumu neievērošanas un maksājumu neveikšanas dēļ lielāko daļu lēmumu par NAP piemērošanu, par gandrīz 15 000 eiro, nācās atcelt.

Šā gada sākumā kopā ar maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokļa apmēru 2014. gadam lielākajai daļai parādnieku tikai izsūtīti arī brīdinājumi. Daļa personu pēc šī brīdinājuma saņemšanas savas parādsaistības godprātīgi nokārtoja, tomēr ļoti daudz parādnieku mēnešiem un pat gadiem par savām saistībām neliekas ne zinīs.

Lielā parādu apjoma dēļ un ievērojot lojalitāti pret godprātīgiem nodokļu maksātājiem (īpaši – pensionāriem), Iecavas novada dome ir nolēmusi izmantot likumdošanā noteiktās tiesības piedzīt nodokļu parādus bezstrīda kārtībā.

Nokavētu nodokļu maksājumu, t. i., nodokļu parādu piedziņu reglamentē likuma «Par nodokļiem un nodevām» 26. un 26.¹ pants un Administratīvā procesa likuma (APL) D daļa. Likuma «Par nodokļiem un nodevām» 26. panta pirmā daļa paredz, ka nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļu deklarācijai, kā arī citiem dokumentiem par maksājumiem budžetā, kuri nav samaksāti likumā noteiktajā termiņā, un ar tiem saistīto nokavējuma naudu, kā arī izdevumus par nokavētu nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā nodokļu administrā-

cija piedzen bezstrīda kārtībā.

Saskaņā ar APL 361. panta pirmo daļu par piespiedu izpildi parādnieku vispirms brīdina. Likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 9. panta otrā prim daļa paredz, ka brīdinājums par nekustamā īpašuma nodokļa parāda esamību pārtrauc piespiedu izpildes termiņa noilgumu.

Likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 9.¹ panta pirmā daļa paredz, ka uz brīdinājuma par administratīvā akta piespiedu izpildi un lēmuma par nokavētu nodokļu maksājuma piedziņu, ja tas tiek sagatavots elektroniski, nav nepieciešams amatpersonas paraksts. Šādā gadījumā uz brīdinājuma par administratīvā akta piespiedu izpildi un lēmuma par nokavētu nodokļu maksājuma piedziņu jābūt atzīmei «Dokuments sagatavots elektroniski un ir derīgs bez paraksta».

Saskaņā ar likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 9.¹ panta otro daļu, nosūtīt ar nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu saistītos dokumentus (brīdinājumu par administratīvā akta piespiedu izpildi un lēmumu par nokavētu nodokļu maksājuma piedziņu) pa pastu, tos nav nepieciešams noformēt kā ierakstītus pasta sūtījumus.

Saskaņā ar likuma «Par nekustamā īpašuma nodokli» 9.¹ panta trešo daļu, ja nodokļa maksātājs nav deklarējis savu dzīvesvietu, paziņojumu par pieņemtajiem lēmumiem, kas saistīti ar nekustamā īpašuma nodokļa piedziņu (brīdinājumu par administratīvā akta piespiedu izpildi un lēmumu par nokavētu nodokļu maksājuma piedziņu), pašvaldība izvieta savā mājas lapā internetā, norādot vietu un termiņu, kurā nodokļu maksātājs ar tiem var iepazīties.

Ja brīdinājumā norādītais parāds pilnībā netiek nomaksāts līdz brīdinājumā norādītajam datumam, nodokļu administrācija vai zvērīnāts tiesu izpildītājs veic nokavētu nodokļu maksājumu piedziņu bezstrīda kārtībā saskaņā ar likuma «Par nodokļiem un nodevām» 26. pantu, piemērojot šādus piespiedu izpildes līdzekļus:

1. Nodokļu administrācijas inkasācijas uzdevumā noraksta naudas līdzekļus no nodokļu maksātāja konta kredītiestādē vai no konta, kas atvērts pie jebkuras juridiskās personas, kura nav kredītiestādē un kuras komercdarbība ietver bezskaidras naudas maksājumu veikšanu. Nodokļu administrācijas inkasācijas uzdevums ir obligāti izpildāms.

2. Civilprocesa likuma E daļā

noteiktajā kārtībā vērš piedziņu uz nodokļa maksātāja mantu (kustamo un nekustamo īpašumu, arī uz mantu, kura atrodas pie trešajām personām), uz naudu, kas parādniekam pienākas no citām personām (darba samaksu, pensiju, tai pielīdzinātiem maksājumiem, citiem parādnieka ienākumiem, noguldījumiem kredītiestādēs).

Saskaņā ar APL 364. panta 1. daļu un likuma «Par nodokļiem un nodevām» 26. panta 1. daļu, nokavētu **nodokļu maksājumu piedziņas izdevumus sedz nodokļu maksātājs**. Tādējādi nodokļa savlaicīgas nesamaksāšanas gadījumā parādniekam jāreķinās ne vien ar to, ka kavējuma periodā tiek aprēķināta nokavējuma nauda – 0,05 procenti no laikā nenomaksātā pamatparāda, bet var rasties arī citas nelabvēlīgas sekas, tai skaitā iespējami apgrūtinājumi nekustamā īpašuma lietošanai, un papildus nodoklim un nokavējuma naudai var būt jāatlīdzina piedziņas izdevumi.

Ja parādnieks izpildu lietas procesa laikā samaksā daļu parāda tieši pašvaldībai, tad parādniekam rakstiski jāvērsas pie zvērīnāta tiesu izpildītāja un jāsniedz tiesu izpildītājam maksājumu apliecinājoši dokumenti par nekustamā īpašuma nodokļa parāda daļēju samaksu. Tādējādi zvērīnāts tiesu izpildītājs zinās, kāds izpildu lietā ir parāda atlikums un kādas naudas summas vēl ir jāpiedzen no parādnieka.

Tiesu izpildītājs piedziņu no fiziskās personas veic, vēršot to uz fiziskās personas mantu, arī uz šīs personas daļu kopīpašumā un laulāto kopmantu, kā arī likumā noteiktajos gadījumos – uz laulāto mantas kopību. Piedziņa uz parādnieka mantu netiek vērsta, ja parādnieks strādā vai saņem pensiju vai stipendiju un piedziņas apmērs nepārsniedz to mēneša ienākumu daļu, uz kuru pēc likuma var vērst piedziņu.

Tiesu izpildītājs, veicot piedziņu no juridiskās personas, vispirms to vērš uz juridiskās personas naudas līdzekļiem, kuri atrodas kredīties-

tādēs. Ja, vēršot piedziņu uz juridiskās personas naudas līdzekļiem kredītiestādēs, piedzīnēja prasījums netiek apmierināts, piedziņu vērš uz juridiskās personas mantu, tas ir, kustamo mantu, tai skaitā mantu, kas atrodas pie citām personām, bezķermeniskām lietām (akcijām, kapitāldaļām u. c.) un nekustamo īpašumu.

Saņemtajos maksāšanas paziņojumos par nekustamā īpašuma nodokli gada sākumā ir norādīta aktuālā maksājamā summa, taču, ja persona, neievērojot likumā un reķinā noteiktos maksāšanas termiņus, veic nodokļa maksājumu gada beigās, no laikā nenomaksātās summas būs aprēķināta nokavējuma nauda. Šo nokavējuma naudas apjomu un aktuālo maksājamo nodokļa summu dienā, kad persona vēlas veikt nodokļa maksājumu, var uzzināt, piezvanot pa tālruni 63941973.

Atgādinu, ka vairākām nodokļu maksātāju grupām ir tiesības uz nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumiem – represētām personām, I. un II. grupas invalīdiem, vientuļiem pensionāriem par zemi zem dzīvokļa un zemi, kuras mērķis ir individuālo dzīvojamu māju apbūve, – 50% apmērā, trūcīgām personām par mājokli un tam piekritīgo zemi – 90% apmērā, maznodrošinātām personām, daudzbērnu ģimenēm par mājokli un tam piekritīgo zemi – 50% apmērā. Par personas atbilstību konkrētai grupai un atvieglojumu piešķiršanas nosacījumiem lūdzu interesēties pie nodokļu inspektora pa tālruni 63941973.

Vēršu uzmanību, ka procesuālas darbības, tai skaitā nomas līgumu pārtraukšana, tiks veiktas pret personām, kuras ir parādā zemes nomas maksu, par pašvaldībai piekritošās zemes nomu, t. i., mazdārziņiem, zemi zem garāžām un citu zemi. Tādēļ aicinu visus, kas nav veikuši nomas maksas maksājumus par iepriekšējiem periodiem un nevēlas zaudēt mazdārziņus, veikt samaksu pēc iespējas ātrāk, negaidot, kad pie durvīm klauvēs tiesu izpildītājs. **[Z]**

Iecavas sieviešu klubs «Liepas» aicina EP deputātes/kandidātes un ieinteresētās lauku sievietes **uz diskusiju KĀ MUMS, SIEVIETĒM, LAUKOS DZĪVOT?**

Izdzīvot mēs protam, bet Latvijas lauku iedzīvotāji ir arī tiesīgi dzīvot un justies labi savās mājās.

Diskusija notiks 15. maijā plkst. 18.00

Iecavas kultūras namā, sieviešu kluba «Liepas» telpās.

Lielā talka pulcē kopā čaklākos iecavniekus

A: Annija Jakovļeva

26. aprīlī, Lielās talkas dienā, iecavnieki satikās dažādās novada vietās, lai kopīgi sakoptu Iecavu. Ne vienmēr rezultāts ir mērāms brīvprātīgo skaitā, jo kā visiem sen zināms - galvenais ir padarītā darba kvalitāte. Šogad par sasniegto varam vien priecāties!

Talkā piedalījās novada izglītības iestādes. Aktīvi rosījās Iecavas internātpamatskolas darbinieki un skolēni. Sakopuši apkārtni, skolas pulks devās sakopt arī Iecavas silu. Savukārt Iecavas vidusskolas talkotāji tīrīja skolas apkārtni un parku no pērnā gada lapām. Pirmsskolas izglītības iestādes «Cālītis» mazie talkotāji sakopa parka teritoriju, aizvācot nokritušos zarus un atkritumus. Pateicoties Zālītes speciālās internātpamatskolas darbiniekiem un skolēniem, Jelgavas šosejas ceļmalas skolas apkārtnē ir tīras no atkritumiem. Bez atkritumu vākšanas Dzimtmisas pamatskolas talkotāji rūpējās arī par zaļāku vidi, stādot kokus. Iepriekšējās nedēļas laikā tā saucamie «simtlatnieki» no meža teritorijas Dzimtmisā savāca izvestos būvgružus - vecas izlietnes, rīpas, pudeles, kopā savācot ap 100 maišu atkritumu.

Lielu ieguldījumu Iecavas teritorijas sakopšanā sniedza arī biedrības, piemēram, sieviešu klubs «Liepas» un brīvprātīgie tīrīja upes malu no piesārņojuma, sakopa Dievdārziņa teritoriju, veda granti, uzlabojot taciņu segumu. Sporta klubs «Drostaļas» tīrīja mežu, grāvjus un teritoriju gar Emburgas ceļu. Kuplais talkotāju pulks kopumā savāca aptuveni 90 sarkanos talkas maisus.

Zorģu talkotāji iztīrīja ceļma-

las, stādīja bērzu birztaļu un izveidoja nelielu atrautniņu un košumkrūmu dobi. Netālu esošajā kempingā «Labirinti» kora «Iecava» dalībnieki un kempinga saimnieki sakopa aktīvās atpūtas vietu un ceļmalas; tāpat arī čaklie Rosmes iedzīvotāji sakopa ciema grāvmalas un apkārtni.

Valsts sociālās aprūpes centra «Zemgale» iemītnieki sakopa Sila kapus, bet Zigmārs Melķis ar domubiedriem sakopa «Segliņu» teritoriju. Prieks arī par brīvprātīgiem, kuri paši izrādīja iniciatīvu un sakopa Rīgas ielas 41 apkārtni.

Zemessardzes 54. inženiertehniskā bataljona 1. rota talkoja Otrā pasaules kara partizānu kapu un bijušās kara daļas Zālītes teritorijā.

SIA «Dzīvokļu komunālā saimniecība» kolektīvs talkoja uz parka saliņas, kur savāca atkritumus un izzāģēja krūmus. Tika sakopta arī pašvaldības aģentūras «Iecavas veselības centrs» apkārtnē. Iecavas novada domes kolektīvs talkoja parkā, kur bez koku un krūmu stādīšanas, uzstādīja arī jaunus putnu būrīšus. Aktivitātes ziņā vispasīvāk klājas Zālītes ciemā, kur iedzīvotāji gaida, kad viņu vietā nāks kāds cits, kurš aiztiem savāks atkritumus.

Pašvaldības dārzkopības speciāliste Sarmīte Avota izsaka pateicību Lūcijai Muceniecei un pārējiem Sabiedriskās kārtības dienesta darbiniekiem par aktīvu dalību un nesavtīgu darbu, kā arī visiem mazajiem un lielajiem talkotājiem, kuri izrādīja interesi par savas vides sakopšanu! «Var redzēt, ka ir cilvēki, kas ne tikai lauž un plēš, bet ir arī tādi, kas cenšas un dara, lai Iecava kļūtu sakoptāka un tīkamāka», stāsta S. Avota. **IZ**

Zorģos.

Dievdārziņā.

Iecavas parkā.

Rosmē.

Sirdsskaidrības ziedi
No Dieva man doti,
No debesu gaismas izveidoti... (A. Zēbergs)

Talantīgajai dārzniecei SARMĪTEI AVOTAI dzīves jubilejā -
lai pietiek radošas izdomas, veselības un spēka,
izdaiļojot mūsu Iecavu!

Ar mīlestību - Iecavas luterāņu draudze

6. maijā ir stājies spēkā Izglītības kvalitātes valsts dienesta lēmums Nr.147-P (29.04.2014.) «Par akreditāciju»:

Iecavas Mūzikas un mākslas skola (profesionālās ievirzes izglītības programmās mūzikā: «Klavierspēle», «Akordeona spēle», «Vijoļspēle», «Kokles spēle», «Ģitāras spēle», «Flautas spēle», «Sitaminstrumentu spēle», «Kora klase»)
akreditēta uz sešiem gadiem - līdz 2020. gada 5. maijam.

**SIA «Dzīvokļu komunālā saimniecība»
rīko akciju ŠĶIROTO ATKRITUMU SAVĀKŠANA
IECAVAS NOVADĀ.**

Iedzīvotāji bez maksas var nodot stiklu (pudeles, burkas), elektroniku (televizorus, datorus, monitorus, ledusskapjus), pāru un kartonu, PET pudeles, arī lielgabariņa atkritumus.

Lielgabariņa atkritumus lūdzam pieteikt iepriekš.
Informācijas tālrunis – 25508909.

**15. maijā no plkst.17:00 līdz 19:00
Zorģos (pie bibliotēkas)**

**20. maijā no plkst.17:00 līdz 19:00
Dimzukulnā (pie bibliotēkas)
Dzimtīmisā (aiz Jaunkalniņu kapiem
uz pagrieziena pie «Vārnu» mājām)**

**22. maijā no plkst.17:00 līdz 19:00
Zālītē (pie bibliotēkas)**

NOTIŅAS UN OTIŅAS PAZIŅOJUMS!

Ja Tev patīk dziedāt vai vēlies apgūt kāda instrumenta spēli, aicinām pieteikties Iecavas Mūzikas un mākslas skolā!

Ja Tev labāk patīk zīmēt, gaidīsim Tevi mākslas nodaļas 1. klasē!

2014./2015. mācību gadā Tu varēsi apgūt:

- Klavierspēli (ja Tev ir 6 vai 7 gadi)
- Vijoļspēli (ja Tev ir 6 vai 7 gadi)
- Akordeona spēli (ja Tev ir 8, 9 vai 10 gadi)
- Flautas spēli (ja Tev ir 8, 9 vai 10 gadi)
- Ģitāras spēli (ja Tev ir 8, 9 vai 10 gadi)
- Kokles spēli (ja Tev ir 8, 9 vai 10 gadi)
- Mācīties kora klasē (ja Tev ir 6 vai 7 gadi)
- Mācīties mākslas nodaļā (ja Tev ir 9, 10 vai 11 gadi)

Konsultācijas: 2., 3., 4. jūnijā no plkst. 17.00 līdz 19.00

- mūzikā (Raiņa ielā 3)
- mākslā (Sporta ielā 1)

Uzņemšanas EKSĀMENS: 5. jūnijā plkst. 10.00

- mūzikā (Raiņa ielā 3)
- mākslā (Sporta ielā 1)

Vairāk informācijas pa tel. 63942469 vai 25449148 un skolas mājas lapā: www.iecavasms.lv

Cinās par nopelnītās pensijas apmēru

A: Anta Kļaveniece

Vairāki Latvijas pensionāri, tostarp arī iecavnieks Ivars Šmits, savulaik vērsās Tiesībsarga birojā saistībā ar vecuma pensijas mazo apmēru, jo tās aprēķinā piemērots negatīvs kapitāla indekss.

Šā gada 2. aprīlī Tiesībsarga birojs nāca klajā ar atzinumu, kurā, ņemot vērā konstatētos faktus un izdarītos secinājumus, Latvijas Republikas Saeimai turpmāko sešu mēnešu laikā ir uzdots veikt grozījumus likumā «Par valsts pensijām», iestrādājot tajā normu, ka pensijas aprēķināšanā netiek piemērots negatīvs kapitāla indekss, savukārt Ministru kabineta jāmeklē kompensācijas iespējas cilvēkiem, kuru pensiju apmēru negatīvais indekss jau ietekmējis.

Valstij vajadzētu kompensēt zaudēto ne tikai cilvēkiem, kuri vērsušies Tiesībsarga birojā, bet visiem, kuru pensijas sarukušas negatīvā kapitāla indeksa dēļ. Esošās pensiju aprēķināšanas kārtības dēļ aptuveni 80 tūkstoši Latvijas pensionāru, kas pensijā devušies pēdējos piecos gados, tātad krīzes un pēckrīzes periodā,

saņem par 25% mazāku pensiju, nekā tie, kas pensionējās līdz 2008. gadam. Ar šādu nostāju valsts pēc būtības ir atzinusi, ka tai pastāv dubulti standarti attiecībā uz pensionāriem. Proti, valsts vienlaicīgi pieļauj un atzīst par taisnīgu, ka tie, kuri pensionējās ekonomiskās attīstības gados, ir pelnījuši pensiju tādā apmērā, kāda tā ir nopelnīta un pat vēl lielākā apmērā, pateicoties pozitīvajiem kapitāla indeksa koeficientiem. Savukārt attiecībā uz tiem, kuri no savas gribas absolūti neatkarīgu iemeslu dēļ ir pensionējušies ekonomiskās krīzes gados, ir taisnīgi nodrošināt tikai vismaz minimālo pensijas apmēru. Tiesībsarga atzinumā pausts, ka sistēma, kas ļauj lejupslīdes laikā piemērot tādu indeksu, kas samazina pensijas apmēru, neatbilst Satversmei. Latvijas valsts ir noteikusi, ka katrai personai ir tiesības saņemt tādu pensiju, kādu persona ir nopelnījusi ar savām sociālajām iemaksām un darba stāžu. No pensiju likuma izriet, ka personai, pensionējoties gadā, kad kapitāla indekss ir negatīvs – zemāks par skaitli viens, šis princips netiek ievērots. Turklāt personai vecuma pensijas apmērs tiek samazināts neatgriezeniski uz visu atlikušo mūžu, bez iespējas to kompensēt vai izlīdzināt nākot-

nē. «Ja kāds paliek parādā vienu mēnesi, to var piedot, bet ja tā ir sistēma, paliek skumji,» par valsts diskriminējošo un netaisno attieksmi pret pensionāriem teic Ivars Šmits, kurš tiesībsarga atzinumu gaidījis kopš 2011. gada 23. septembra, kad iesniedzis savu pretenziju.

Labklājības ministrs Uldis Augulis (ZZS), tiekoties ar tiesībsargu Juri Jansonu, viņam apsolījis meklēt risinājumu, lai novērstu netaisnību pret pensionāriem, kam pensijas aprēķinātas un piešķirtas krīzes laikā. Abu starpā panākta vienošanās nekavējoties grozīt likumu «Par valsts pensijām», lai izslēgtu iespēju nākotnē piemērot negatīvus indeksus. Tāpat amatpersonas vienojušās izveidot darba grupu, kas izstrādātu iespējamus kompensēšanas mehānismiem tiem pensionāriem, kuriem pensiju aprēķināja krīzes gados. Augulis gan norādījis, ka, pirms lemt par konkrētiem kompensācijas mehānismiem un to ieviešanas gadu, ir jāsagaida Finanšu ministrijas atzinums par budžeta iespējām. Labklājības ministrijas aplēses liecina, ka kompensācijai 2015. gadā būtu nepieciešami 44 miljoni eiro, bet 2016. gadā - 47 miljoni eiro. Ministrs arī pieļāvis, ka kompensācija varētu būt vienreizēja. **IZ**

Gads Kapitāla indekss

1997	1,03
1998	1,12
1999	1,117
2000	1,069
2001	1,0835
2002	1,0453
2003	1,1645
2004	1,1754
2005	1,1712
2006	1,2333
2007	1,3593
2008	1,3106
2009	0,9622
2010	0,7978
2011	0,9945
2012	1,0618
2013	1,0758

Personas, kuras pensionējušās finanšu krīzes laikā, saņem ievērojami mazāku pensiju nekā personas ar tādu pašu darba stāžu, sociālajām iemaksām un vecumu, kas pensionējušās ekonomiskās izaugsmes gados. Atšķirību iemesls ir piemērotais kapitāla indekss, kas finanšu krīzes gados bija negatīvs.

Avots: Labklājības ministrija

Ceļojuma piezīmes :::

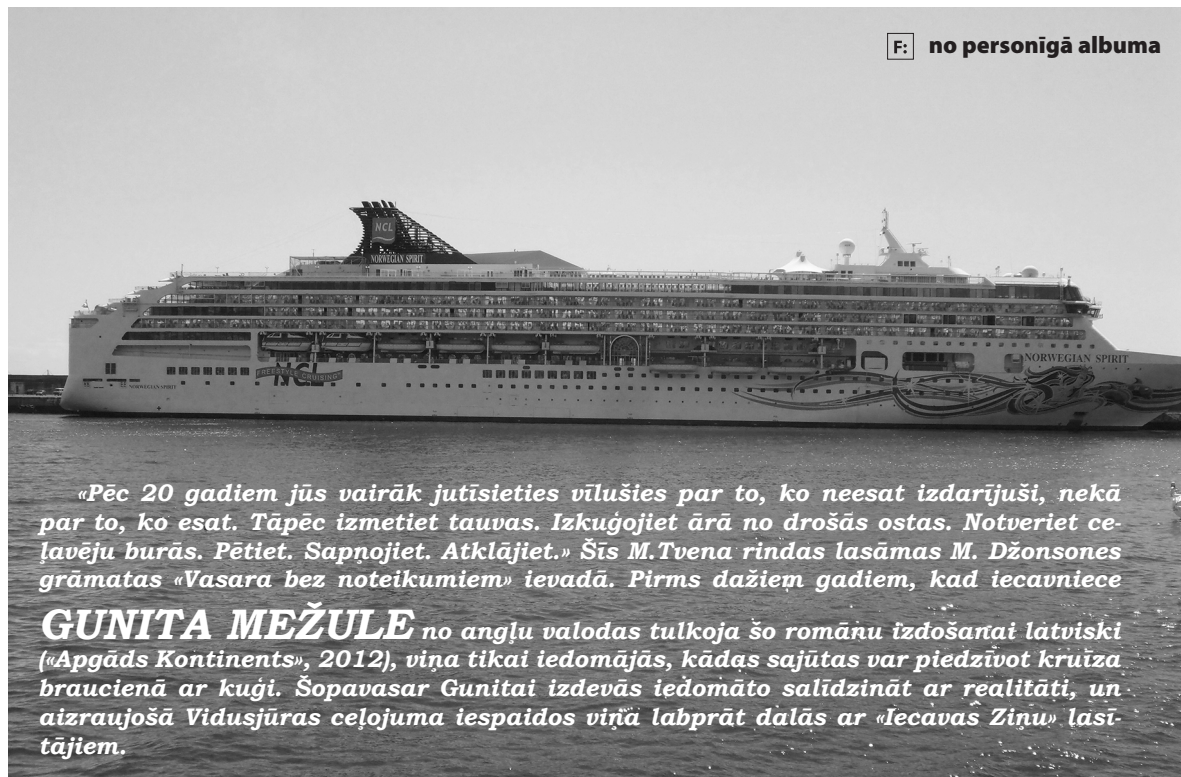
Kruīzā kā romānā

Stāsts par kruīzu man aizsākās pie rakstāmgalda, tulkojot Millijas Džonsones romānu, kurā viņa gari un plaši aprakstīja, kā četras draudzenes par godu vinnestam loterijā dodas kruīzā pa Vidusjūru. Pat neskatoties uz to, ka beigās viena uz kuģa atrada liktenīgo mīlu, bet otra savāņoja pašu kapteini, kruīza apraksts bija tik realistiski pārlicenošs un reizē vilinošs, ka es arī sāku aizdomāties. Domāšana ilga krietnu laiciņu, līdz beidzot ieguva konkrētus apveidus, bet, izburoties cauri internetā atrodamajiem piedāvājumiem un to samērošanai ar iespējām un attālumiem, galu galā radās PLĀNS.

Jāteic, kruīzu kompāniju ir daudz un vēl vairāk ir maršrutu, ko tās piedāvā, taču, tā kā grāsiņos doties ceļā ar deviņgadīgo dēlu Filipu un viņa krustmāti Solvitu, kura nav sajūsmā ne par lielu karstumu, ne par garu staigāšanu, meklējumus koncentrēju Eiropā, turklāt ar tādu aprēķinu, lai kruīzs sāktos un beigtos vietā, kas ir ērti sasniedzama no Rīgas. Ideālais mērķis izrādījās Barselona un kompānijas NCL kruīzi. Nākamais solis pēc ostas izvēles bija maršruta precizēšana, jo pievilcīgi izskatījās divi - viens tikai pa Vidusjūru, otrs mazliet tālāks, izmetot loku arī pa Atlantijas okeānu caur Gibraltāru līdz Madeirai un Kanāriju salām. Godīgi atziņos, ka izšķirošais arguments par labu otrajam bija gluži praktisks: kruīzs gandrīz sakrita ar skolas brīvdienām, turklāt ilga tikai 10 dienas, kas varēja būt pietiekami pirmajai «jūras ekspedicijai». Kad abi šie galvenie pieturas punkti bija noskaidroti, tālākais jau ritēja kā pa diedziņu.

Rezervēšanas process NCL mājas lapā lielas pūles neprasa. Lai arī iekšējās kajītes un kajītes ar logu ir krietni lētākas, pēc Millijas Džonsones pārliecinošajiem ieteikumiem nav saubu, ka jāņem tāda ar balkonu. Pēc tam kruīza laikā nebeidzam vien slavēt savu attapību: uz balkonīna var pat sauloties, kamēr iekšējās kajītes, cik izdodas garāmejot apskatīt, pat par spīti jautrajām iluminatoru attēliem uz sienas, šķiet padrūmas: droši vien iemītnieki tur nepavada vairāk laika, nekā nepieciešams. Samaksas noteikumi arī ir ļoti demokrātiski: pirmā iemaksa tikai 10%, atlikusī daļa - mēnesi pirms kruīza. Par ekskursijām vai transfēriem var piemaksāt jebkurā laikā, taču, vēlākais, četras dienas pirms kruīza sākuma. Tā nu uz labu laimi izvēlos kajītes numuru un klāju no trim piedāvājumiem, un kruīzs ir gandrīz vai sācies, pat neskatoties uz to, ka vēl atlikusi vairāki mēneši.

Tie, protams, paskrien ātri, un 19. martā, ielidojot Barselonā no Latvijas vēsuma, pirmais darbs ir atbrīvoties no jakām un aši uzraut mugurā kaut ko plānāku. Transfērs

F: no personīgā albuma

«Pēc 20 gadiem jūs vairāk jutīsieties vīlušies par to, ko neesat izdarījuši, nekā par to, ko esat. Tāpēc izmetiet tauvas. Izkuļojiet ārā no drošās ostas. Notveriet ceļavēju burās. Pētiet. Sapņojiet. Atklājiet.» Šis M.Tvena rindas lasāmas M. Džonsones grāmatas «Vasara bez noteikumiem» ievadā. Pirms dažiem gadiem, kad iecavniece

GUNITA MEŽULE no angļu valodas tulkoja šo romānu izdošanai latviski («Apgāds Kontinents», 2012), viņa tikai iedomājās, kādas sajūtas var piedzīvot kruīza braucienā ar kuģi. Šopavas Gunitai izdevās iedomāto salīdzināt ar realitāti, un aizraujošā Vidusjūras ceļojuma iespaidos viņā labprāt dalās ar «Iecavas Ziņu» lasītājiem.

no lidostas uz ostu mums nav pasūtīts, jo tas nez kāpēc nav izdarāms internetā, tikai telefoniski, un cena arī nelielas pārliceku pievilcīga: 20 eiro katram, arī bērniem. Nolemjam braukt ar taksometru - Barselonā tā taču nevar būt nekāda problēma! Nav jau arī: turpat pie durvīm, kas ved uz taksometru stāvvietu, mūs sagaida cienīga izskata kungs un aizved pie sava smalkā mersedesa, pie reizes palīdzot arī aizrīpināt koferi. Skaitītāju gan viņš neieslēdz, toties iedod savu vizītkarti un piedodina zvanīt atpakaļceļā pēc kuģa pienākšanas, jo ir informēts, ka tas notiksot agri, bet Barselonas taksometru šoferi rīta agrumā saldi guļot. Rezultātā esam ostā pēc aptuveni 15 minūšu brauciena, kas mums izmaksā 50 eiro, toties par koferiem vairs nav jāraizējas - tiklīdz mūsu jaunais paziņa Frenks tos izcēlis no bagāžnieka, klāt ir puisis ar ratiņiem, kurš piestiprina pie koferiem bagāžas lapiņas ar mūsu kajītes numuru un apsola, ka nākamreiz redzēsim savu bagāžu kuģī pēc muitas pārbaudes. Kad tas ir nokārtots, dodamies iekšā terminālī. Pie ieejas mums iedod formulārus, kuros jānorāda informācija par veselības stāvokli: es lepnī paņemu to, kas ir spāņu valodā, jo, pateicoties mūsu neatlaidīgajam skolotājam Visentem, kurš kādu bariņu iecavnieku jau vairākus gadus teju katru piektdienu apmāca spāņu valodas gudrībās, esmu pārliecināta, ka tikšu galā, un tā arī ir. Termināli mums priekšā ir arī citi pasažieri, taču nekādu rindu nav: tiklīdz ienākam, aiz garās letes uznirst jauns darbinieks, kurš pievēršas mums. Aizpildām savus formulārus, reģistrējām kredītkartes uz kuģa pare-

dzamajiem tēriņiem (iespējams arī skaidras naudas depozīts, taču ar to būtu lielāka noņemšanās) un jau pēc īsa britiņa saņemam plastikāta kartītes ar vārdu, uzvārdu un kajītes numuru - arī mans trešklasnieks, kurš nu kļuvis ļoti patstāvīgs un iegūst iespēju bārā pasūtīt savu mīļāko bērnu kokteili «Sanfrancisko». Izsniegtie plastikāta gabaliņi kruīza laikā kļūst par mūsu kredītkartēm: skaidra nauda uz kuģa neprozās, visi rēķini tiek maksāti, reģistrējot kartītes, un sakrājušies summa beigās tiek noņemta no īstās kredītkartes bez kādām papildu procedūrām - ērti!

Nākamais pieturas punkts ceļā uz kuģi ir aizslietnis, pie kura ikviena pasažieru grupiņa nostājas un ļaujas nofotografēties - drīz vien bīdēs (kuģa fonā) būs apskatāmas un iegādājamas. Te mūs gaida pirmais pārsteigums: fotogrāfs, izdzirdis frāzi: «Re, kur līnija», sāk tik plati un mulķīgi smaidīt, ka kļūst skaidrs - savējais! Izrādās, ka Herberts strādā uz kruīza kuģa jau deviņus mēnešus un pirmo reizi starp pasažieriem ieradījies latviešus. Pirmo, bet ne pēdējo: reizē ar mums ieradusies arī liela organizēta grupa, tā ka Latvijas pārstāvju skaits sasniedz 46! To mēs uzzinām vakarā, kad kruīza direktors (varbūt pareizāk būtu teikt - režisors) Džio paziņo, ka pasažieri ieradusies no 41 valsts, un nosauc desmit vairāk pārstāvētas. Latvija ieņēmusi godpilno devīto vietu: tikai nedaudz mūs apsteidz Krievija, bet pirmās ir Kanāda, ASV un Apvienotā Karaliste. Piemēram, dāpi palikuši aiz mums!

Izejot cauri visiem labirintiem un beidzot uzkāpjot uz kuģa klāja,

pirmajā brīdī aizraujas elpa: skatienam pavēras krāšņs vestibils ar trim panorāmas liftiem un greznām kāpnēm, kas ved augšup, paklājiem, klavierēm un visu, kas piederas kārtīgai četrzvaigžņu viesnīcai. Kruīza cenā ietilpst ēdināšana 24 stundas dienā un atsevišķi bezalkoholiskie dzērieni, taču, piemēram, par sulām ārpus brokastīm, alkoholu, ūdeni pudelēs jāmaksā atsevišķi, turklāt vēl katru dienu rēķinam tiek pieskaitīta apkalpošanas maksa: 12 dolāri katram pasažierim, arī bērniem no trīs gadu vecuma. Principā, ja esi neapmierināts ar apkalpošanu, vari atteikties maksāt, un, palasot publicētās atsauksmes, uzdūros dažām, kuru autori tā arī bija izrikojušies, taču jādoma, ka tie bijuši vismaz Butānas sultāna pēcnācēji, ne mazāk: serviss, ko saņemam uz kuģa, ir nepārspējami lielisks. Personāls jebkurā dienā nakts stundā ir nemainīgi laipns un smaidīgs, visi apkalpotāji sveicina un apjautājas, kā klājas, interesējas par labsajūtu, atbild uz jautājumiem, turklāt dara to maksimāli neuzbāzīgi un draudzīgi. Turklāt izrādās, ka Herberts nav vienīgais mūsu tautietis: mazliet vēlāk iepazīstamies arī ar viņa kolēģi Kristapu, Mariannu, kura palīdz izklaižu organizētājiem (viņas fotogrāfija atrodama pie Stardust teātra ieejas starp pārējo darbinieku portretiem), un Zani, kura strādā restorānā un pagaidām dara melnos darbiņus: vienu dienu novāc traukus, citreiz stāv pie durvīm un ar optimistisku saucieni: «Washy, washy!» dezinficē pusdienotāju rokas, vēl citreiz liek trauciņos saldējumu. Zanei tas ir tikai trešais kruīzs, un brīvo laiku ostās, kad

Visi 9520. kajītes pasažieri - Gunita, Filips un Solvita.

rodas iespēja tikt krastā, viņa izmanto, lai pasēdētu kādā interneta kafejnīcā un sazinātos ar mājiniekiem: nav viegli ilgi būt projām!

Pirmajā brīdī kuģa plašumi šķiet neaptverami: atrodam savu kajīti un uzreiz sākam pētīt karti, kurā sarakstīts un saimēts, kur kas atrodas, taču pirmajās divās dienās vēl iet kā pa celmiem. Kajīte ir neliela, taču funkcionāla: vannas istaba sadalīta trīs daļās, nošķirot tualeti, dušu un izlietni ar spoguļi, ir viena liela gulta un izvelkamais krēsls, platekrāna televizors, minibārs, galdiņš ar kafijkannu, tēju, kafiju un saldo krējumu, plašs skapis - viss vajadzīgais. Gultu vakarā (un no rīta arī, protams) saklāj mūsu stjuarts Sidans - viņš ir no Indijas, tāpat kā daudzi stjuarti un bārmeji. Vēl katru vakaru Sidans atstāj uz gultas kādu no diviļiem savirpinātu dzīvnieciņu - katreiz citu - un kuģa avīzi, kurā uzskaitīti nākamās dienas pasākumi un aktualitātes.

Izrādās, ka mūsu «Norwegian Spirit» ir viens no vecākajiem NCL kuģiem, un daži no pieredzējušajiem ceļotājiem atsauksmēs rauc degunu par to, ka uz tā nav ne bouldinga, ne akvaparka. Mums gan tas liekas gana liels un iespaidīgs: ar 13 klājiem, septiņiem restorāniem, neskaitāmiem bāriem, kazino, diviem baseiniem, četrām burbuļvannām, bibliotēku, skaistumkopšanas saloniem, veikaliem un lielu teātri divos līmeņos. Visiem, kas domā, ka uz kuģa ir noslēgtas telpas sajūta, ar pilnu atbildību varu paziņot, ka tā nav. Plašuma netrūkst, attālumi, kas jāmēro no viena objekta līdz otram, nav mazi, un pie kuģa zvastīšanās var viegli pierast: trauki no galda nost nekrīt, tikai, mēģinot tikt no punkta A līdz punktam B, līnija dažreiz sanāk tāda saraustīta.

Kad esam iekārtojušies kajītē un uzzinājuši, cik notiks obligātās drošības mācības, kur mums nodemonstrēs, kā uzvilkt glābšanas vesti, sāk gribēties ēst. Sameklējam galveno ēdamzāli - galdi ir glīti uzklāti, bet visādi citādi rodas sajūta,

ka atrodamies «Klīstošajā holandietī», bez cilvēkiem. Septītajā klājā mūs pārtver filipīniešu meitene, kura reklamē iespēju par zināmu piemaksu iegādāties vakariņu paketi brīvdzīves restorānos. Tas nozīmē, ka varam ieturēties ne tikai kruīza cenā iekļautajos galvenajos restorānos, bet arī maksas iestādījumos: franču, japāņu, ķīniešu, itāļu u. c. Ēst nupat jau gribas ļoti, tāpēc, gari nedomājot, iegādājamies šo iespēju. Pie reizes filipīniete arī norāda, ka šobrīd vienīgais atvērtais restorāns ir pašapkalpošanās *Raffles Court* uz 12. klāja.

Nez kāpēc nospriežam, ka arī brokastis droši vien jāreķinās ar pašapkalpošanos, taču esam aļojušies: abās galvenajās ēdamzālēs mūs sagaida viesmīļi, ēdienkartes un lieliska apkalpošana. Pirmajās dienās esam par to sajūsmā, bet, kad ēdienkartes iespējas tiek izsmeltas, atgriežamies 12. klājā: arī tur var pasūtīt omleti, dabūt pankūkas, svaigus augļus un visu citu, ko sirds kāro, turklāt nav ilgi jāgaida, kas ir īpaši izdevīgi ekskursiju dienās, kad jāceļas agrāk.

Pēc ieturēšanās mūsu nākamā pietura ir miniklubs: ejam pierēģistrēt Filipu, kurš pret visu pasākumu ir noskaņots visai skeptiski un pēc telpu apskates paziņo, ka tas esot «domāts sīkajiem». Jau otrajā dienā izrādās, ka miniklubā ir diezgan interesanti, bet, sākot no trešās, Filips kopā ar mums vairs neietur vakariņas un neskatās šovus, jo jābūt taču klubā! Visas aktivitātes ir sīki uzskaitītas minikluba avīzē un mainās kā kaleidoskopā. Līdz pusvienpadsmitiem vakarā bērni tiek pieskatīti par brīvu, pēc tam par simbolisku samaksu līdz pat vieniem nakti. Ne reizes gan neredzēju, ka kāds būtu šo iespēju izmantojis, taču ir padošanās arī par nevalīgiem vecākiem. Arī minikluba personāls nāk no visdažādākajām pasaules malām: uz žetoniem, ko nēsā visi apkalpes locekļi, lasāmi pat tik eksotisku valstu nosaukumi kā Meksika, Brazīlija, Peru. Un valda strikta

kārtība - lai atstātu klubā bērnu, vecākiem jāuzrāda kartīte un jāpie-reģistrē sava atrašanās vieta tuvāko pāris stundu laikā. Bērni ir sadalīti grupās pēc vecuma, un katrā ir savas nodarbības. Gandrīz katru dienu notiek arī cirka mēģinājumi, kas vainagojas ar īstu izrādi 12. stāva bārā kuģa priekšgalā. Ir kostīmi, grims un īsti priekšnesumi - neticami, ka tapuši vien nedēļas laikā!

Mūsu pirmā pieturvietā ir Kasablanka Marokā. Esam iegādājušies ekskursijas iepriekš, un biļetes (ar 10% atlaidi!) atrodas mūsu kajītes vēstulju kastītē jau pirmajā dienā. Tajās norādīts attiecīgās ekskursijas numurs (piedāvājumā ir vismaz piecas) un tas, cik jāpūlējas teātri. Organizatoriskā puse ir nostrādāta ideāli: tiek izsaukti ekskursijas numurs, nosaukums, valoda, dalībniekiem izsniegtas uzlīmes ar autobusa numuru, un visi no 5. klāja nokāpj krastā, lai dotos uz saviem autobusiem. Kasablanka mūs sagaida ar siltu sauli un melni gērbtiem cilvēkiem, kuri acīmredzot 25 grādus uzskata par ūdens sasaldēšanas temperatūru. Ekskursijai atvēlētas piecas stundas paiet nemanot: apskatām Hasana II mošeju, vienu no pašreizējā karaļa vasaras rezidencēm un nobraucām garām Rika kafejnīcai no filmas «Kasablanka» ar Hamfriju Bogartu un Ingridu Bergmani (starp citu, filmu izdodas noskatīties kuģa kinoteātrī uz lielā ekrāna). Mūsu gids stāsta, ka ēku nopirkusi kāda amerikāniete, kura to atjaunojusi un pārvērtusi tūrisma objektā. Suvenīru iegādei atvēlēta knapa pusstunda - tikpat, cik spirdzinājumiem viesnīcā okeāna krastā. Apskatām arī tirgu, kas piektdienā ir pavisam tukšs: var nopirkt vien garšvielas un neredzētas okeāna zivis, kas mākslinieciski izkārtotas uz letes. Atgriežoties uz kuģa, atkal izejam drošības kontroli. Ja kāds iegādāties alkoholu, tad tas ir jānodod glabāšanā pret kvīti: saņemt varēs ceļojuma pēdējās dienas vakarā.

Pēc jūrā pavadītas dienas agrā rītā pietājam Madeirā. Sala izskatās burvīga, kā nolipināta ar baltām mājiņām. Mūsu gide šoreiz ir portugāļiete Filipa. Apjautājusies, no kurienes mēs esam, un uzzinājuši, ka no Latvijas, viņa atplaukst plašā smaidā: izrādās, ka Filipai Latvijā ir vēstulju draudzene. Madeira tiešām izrādās tikpat jauka, cik šķita pietauvojoties. Tiekam aizvesti uz zvejnieku ciematīņu pie jūras, pēc tam uz skatu laukumiņu, no kura var redzēt visu salu, uz Madeiras vīna tirgotavu, kas patvērusies mazā sāniņā. Mums ir brīvais laiks, varam izstaigāt galveno gājēju ielu un apskatīt ostu ar daudzām izprieču laiviņām, uz kuru fona mūsu kuģis izskatās kā valis starp sīkām zivtelēm. Uz visiem aicinājumiem doties izbraucienā gan nākas atbildēt, ka nav laika, un aicinātāji, uzzinājuši, ka esam no kuģa, labdabīgi piekrīt: jā, šoreiz laika nav, nākamreiz... Madeira ar savām oranžajām stre-

lijām un «mikroklimatu» mūs ir savaldzinājusi, tāpēc nosolāties, ka nākamā reize būs, turklāt uz ilgāku laiku.

Jau nākamajā dienā ap pusdienlaiku esam Lansarotē, vienā no Kanāriju arhipelāga salām. Mēs ar Filipu esam tur bijuši arī agrāk, taču nolemjam doties ekskursijā tik un tā. Lansarotē pūš pamatīgs vējš, un pēc izbrauciena pa vulkānisko Timanfajjas dabas parku Solvita atzīst, ka viņai sala liekas nemīlīga un tuksnesīga. Galu galā to otru, zaļo daļu mēs šoreiz neredzam, un ir mazliet žēl, ka daļai tūristu Lansarotē asociēties tikai ar vēju un vulkāniem, jo viņi nebūs redzējuši tikpat kā neko no tā, ko salai dāvājis ģeniālais arhitekts Cēzars Manrike un pati daba. Salas galvaspilsēta Arecife, kur piestāj kuģis, ir industriāla un bezpersoniska, tajā grūti saskatīt burvību, kas paveras jau dažus kilometrus tālāk. Katrā ziņā ir skaidrs, ka Lansaroti, tāpat kā citas vietas, dažu stundu laikā neiepazīt.

Ceļojuma pēdējā pietura ir Andalūzijas pērle Malaga. Daļa pasažieru tur izkāpj, daļa iekāpj, lai sāktu kruīzu. Mēs esam izvēlējušies visilgāko ekskursiju - braucienam uz Granādu un Alhambras pils apskati. Malagā ir burvīgs laiks, saulīte staigā pa zemes virsu, bet, tuvojoties Granādai, tā vien šķiet, ka braucam uz Latviju - kļūst aizvien aukstāks un tumšāks. Ierodoties bijušajā mauru cietskā, ievēlīgākie ekskursanti, kuri nav paķēruši līdzīgas jakas, steidz uz suvenīru bodi iepirkt kaut ko ar garām piedurknēm, jo ārā ir vien deviņi grādi. Drebinādamies staigājam pa krāšņo pili ar fantastiskajiem dārziem, nožēlojot, ka neesam palikuši Malagā. Divarpus stundās ir tikpat kā neiespējami kaut vai izstaigāt visu Alhambru, tikai gūt virspusēju priekšstatu. Atpakaļceļā pa autobusa logu apskatām Granādu un pa ceļam pietājam Lohā - mazā Andalūzijas pilsētiņā, kur beidzot varam nopirkt kādu suvenīru.

Vēl viena diena jūrā, un tad jau mūsu ceļojums ir beidzies - atgriežamies Barselonā. Lai arī kuģis piestāj ostā agrā rītā, pasažieru nokāpšana tiek organizēta nespējīgi. Tie, kas vēlas, lai viņu koferi tiktu nogādāti terminālī, izliek tos aiz durvīm pirms pusnakts, piestiprinot uzlīmi, kuras krāsa norāda, cik paredzēta nokāpšana no kuģa. Tie, kas grib stumt koferus paši, var doties prom jebkurā laikā pēc brokastīm, bet ne vēlāk par 9. Pie izejas izveidojusies rinda, jo kartītes tiek pārbaudītas datorā un tad atstātas mums par piemiņu. Daļa apkalpes locekļu ir iznākuši atvadīties. Terminālī manu koferi kāds jau laipni nocēlis no bagāžas lentes, un mēs taisnā ceļā dodamies uz taksometra pieturu. Šoreiz braucam ar skaitītāju, un tas izmaksā nepilnus 40 eiro. Beigās vēl iedāvinu šoferim eiro monētu ar Mildas attēlu, un ar to pašu mūsu pirmais kruīzs ir beidzies - varam sākt prāt par nākamo. **IZ**

Turcijā - sirsnība un eksotika

A: Kristīne Karele

F: Sandis Karelis

Festivāls no 19. līdz 24. aprīlim notika Stambulas priekšpilsētā Kūčūķekmece. Izbaudījām turku cilvēku sirsnību un viesmīlību, burvīgus koncertus, elpu aizraujošas atrakcijas «turku Disnejlendā», draudzības spēku, kā arī, protams, tālās zemes eksotiku.

KŪČŪĶEKMECE

Festivāls notika grūti izrunājamajā Kūčūķekmece pilsētiņā, kas atrodas 23 km no Stambulas uz dienvidiem, pavisam netālu no ļoti darbīgās Ataturk lidostas. Tās tuvumu izjutām ik dienas, jo lidmašīnu pacelšanās un nolaišanās turpat virs mūsu galvām kļuva par tik ierastu lietu, ka drīz jau vairs nekērām pēc fotoaparātiem, lai to iemūžinātu. Pašu pilsētiņu gan par mazu nevar nosaukt – tajā, pēc vietējo iedzīvotāju datiem, dzīvo vairāk nekā miljons iedzīvotāju, tātad vairāk nekā Rīgā. Pilsētai ir savs jaunievēlēts mērs, kuru satikām un roku spiedām gan festivāla atklāšanās, gan noslēgumā un ko, varēja manīt, vietējie cilvēki ļoti ciena.

Kūčūķekmece atrodas Marmora jūras krastā, bet, ja jāpastāsta par tās arhitektūru, tad nezinātu, ko īsti teikt, – lielākoties betons, betons, betons, asfalts, asfalts, asfalts. Jaunas, modernas celtnes, daudz jaunbūvju, daudzstāvu dzīvojamu māju masīvu, kuras ieskauj dzeloņdrāšu žogi un sargposteņi. Bet tur arī ir, ko sargāt – skaistas formas atklātie baseini un bērnu spēļlaukumi augstceltņu iekšpagalmos. Skatu atsvaidzināja daudzās mošejas un lieliski dārznieku veidojumi. Kā teica Ginta Cera, «tāda sajūta, ka kādam ir ļoti svarīgi šo industriālo ainavu padarīt skaidru,» – katru lielceļa malu rotāja neskaitāmas puķu dobes, kas veidotas dažādās formās, rakstos un krāsās.

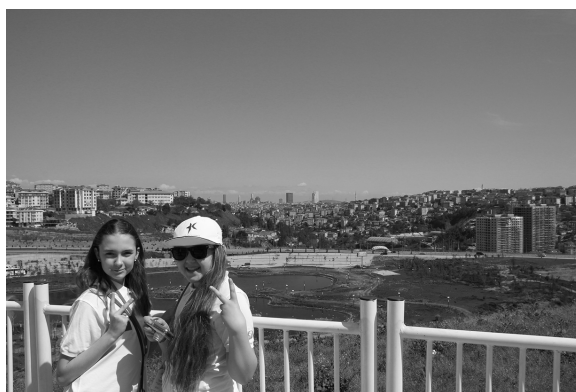
FESTIVĀLS

Uzaicinājumu doties uz folkloras festivālu Turcijā «Tarkški» saņēma no CIOFF Latvija vadības. CIOFF ir starptautiska organizācija, oficiāla UNESCO partnere, kas sevī apvieno labākos tradicionālās kultūras un folkloras festivālus visā pasaulē, tāpēc festivāla organizācijas un arī mākslinieciskais līmenis bija ļoti augsts.

Festivālā piedalījās 9-13 gadus veci bērni no Ukrainas, Indonēzijas, Rumānijas, Šrilankas, Turcijas un Latvijas. Labi, ka muzikanti drīkstēja būt arī vecāki, tad mūsu lielās pamatsastāva meitenes nepalika aizsvītas. No festivāla dalībniekiem vislielāko pārsteigumu sagādāja un sajūsmas saucienus izpelnījās indonēzietes, kas visus savus priekšnesumus pavadīja, tupot uz ceļiem un

Noslēguma koncerts. Arena Mega.

Santa un Nikolīne. Fonā Kūčūķekmece.

Henrijs, Eduards un Roberts. Fonā viena no daudzajām mošejām.

Kopā ar šrilankietēm.

Ciemos pie Alberta un Jāņa viesģimenes.

dejojot ar ķermeņa augšdaļu – rokām, galvu, pleciem –, un darot to sinhroni, precīzi un brīžiem arī ļoti lielā ātrumā. Un tas viss divu būgu un balsu pavadījumā. Iespaidīgi!

Kopumā visām grupām bija seši koncerti: festivāla atklāšanās, kultūras centros, skolās, kā arī noslēgumā – Arēnā Mega, kuras ietīpība ir astoņi tūkstoši cilvēku. Arēna festivāla noslēgumā bija pārpildīta, nodrošināta ar lieliem ekrāniem. Jā, šis bija iespaidīgs koncerts, un,

šķiet, tā bija lielākā «Tarkšku» auditorija mūsu koncertu vēsturē!

«Tarkšku» uzstāšanās tika uzņemta ļoti silti un atsaucīgi. Cilvēki priecājās par mūsu dažādo instrumentu spēlētpasmi, interesantajiem deju soļiem, neparastajiem tautastērpiem (indonēzietes vairākkārt aptaustīja mūsu brunču audumu). Kopumā bijām ļoti apmierināti. Kristija Čipena: «Nekad neaizmirsīšu to slavenības sajūtu.» Jā, neesam pieraduši, ka cil-

vēki pirms un pēc uzstāšanās stāv rindā, lai ar mums nofotografētos, pabūzinātu mazajiem vaidziņus un izteiktu savus komplimentus.

CILVĒKI

«Tarkškiem» šis bija vairāku «pirmoreiz» festivāls. Pirmo reizi lidojām, nevis braucām ar autobusu, pirmo reizi arī dzīvojām ģimenēs. Tas, šķiet, izvērtās par lielāko un satraucošāko piedzīvojumu. Neziņa, samulsums, uztraukums tajā pusstundā, kad pirmajā vakarā

notika bērnu «sadale», pēc tam sajūsmas pilnie saucieni Whatsapp grupā (aplūkājot telefonā, kas ļauj sazināties vienam ar otru) par lieliskajām mājām vai dzīvokļiem, kur bērni aizvesti. Tad jau vēlāk - apmaišanās ar stāstiem par to, kā katrs lutināts - vakariņas restorānā, izklaides boulingā, lāzersaudīšanās arēnā, saldējuma kafējnīcā, ekskursijas, iepirkšanās, dāvanas. Vienvārdsakot, bērni tika uzņemti karaliski! Droši varu teikt, ka Turcija ir viesmīlības zeme. Turcijā bērnus mīl un rūpes un mīlestību pret bērniem nekautrējas izrādīt ik uz soļa.

Sazināšanās starp bērniem un ģimenēm lielākoties noritēja angļu valodā. Tomēr, ja kaut kas bija neskaidrs, talkā tika ņemtas tulkošanas programmas datorā vai telefonā.

Cilvēku atsaucību izjutām arī mēs, trīs pieaugušie, kādu brīvāku vakaru ar sabiedrisko transportu dodoties uz Stambulas centru. Mums vajadzēja tikai nedaudz apmulsuši apstāties, kad, kā mēs smejām, vienmēr uzradās kāds eņģelis, kas konkrētajā situācijā centās palīdzēt un izskaidrot nesaprotamo. Ja sākumā uz to skatījāmies ar aizdomām, tad ar laiku atslābām un baudījām cilvēku atsaucību un vēlmi palīdzēt.

Alberts Karelis un Jānis Casno dzīvoja Engin Taspinar ģimenē. Kopā ar sievu, uzzinājuši, ka mēs ar Sandi esam Alberta vecāki, jau pirmajā vakarā aicināja mūs no viesnīcas pārvākties uz viņu privātmāju, jo gribot iepazīties tuvāk. Pārvākšanās gan nebija iespējama, tomēr vienu vakaru apmeklējām jauko ģimeni, kurā aug divi puikas Alberta un Jāņa vecumā. Ģimenes galvam ir savs medikamentu tirgošanas bizness, sieva nestrādā, jo audzinot bērnus. Par tīrību mājās, savukārt, rūpējas mājkāpotāja. Pārsteigti par mājkāpotājam stāstīja vairāki bērni.

Annai Karelei visvairāk atmiņā paliks «mūsu foršais, mīlais un jautrais gids, kurš ļoti uztraucās par mums. Ja kas, tad mēs viņam mācījām latviešu valodu, un viņam ļoti labi izdevās izrunāt vārdus». Gids Dogukan, turku students, kas, nolīcis eksāmenus, kopā ar savu labāko draugu, Šrilankas gidu, piestrādāja festivālā. Viņš bija ļoti aizkustināts, kad šķīroties dziedājam labā vēlējuma dziesmu un uzdāvinājam katra bērna parakstītu «Tarkški ganos» kompaktdisku.

SKOLA

Skola, kuru apmeklējām un kurā mācās visi bērni, kuru ģimenes uzņēma tarkšķēnus, ir privātskola Bahcesehir Koleji. Tajā kopā ar pirmsskolas klasēm mācās ap 300 bērnu. Gada maksa ir iespaidīga - 10 tūkstoši eiro, tomēr, ja bērns veiksmīgi nokārto eksāmenus, tad maksa skolā tiek samazināta. Skolas telpas un aprīkojums ir vienreizējs - plašas, krāsainas, bērniem piemērotas telpas, moderna sporta zāle, savs peldbaseins, vingrotava un spēlētava. Bērniem ir pat sava

Viesojoties skolā.

Vienā no skolas gaitenīm.

Pie Bosforas šauruma. Otrā pusē - Āzija.

Noslēguma vakariņās.

zinātnisko eksperimentu telpa.

«Tarkšķiem» bija lieliska iespēja iebāzt degunus arī stundās. Bērni diezgan labi runā angļiski, mazākie arī nodemonstrēja šo to no savām prasmēm. Bija interesanti.

23. aprīlis Turcijā ir nacionālie svētki - Bērnu diena, kad skolas plašajā aktu zālē bija pulcējušās ģimenes, visi (!) skolas bērni pa klasu grupām sniedza kādu priekšnesumu - dziedāja, skatīja dzejoļus, dejoja vai vienkārši teica kādu teikumu. Šajā koncertā kā viesi uzstājāmies arī mēs. Šo pusstundu uzskatu par mūsu svarīgāko koncertu Turcijā, jo mēs taču uzstājāmies SAVĒJIEM! Un MŪSEJIE arī priecājās par mums no sirds, filmēja katru mūsu priekšnesumu, pēc tam viens otram rādīja. Jauki!

IZKLAIDES

Viena diena festivāla laikā tika veltīta tikai un vienīgi izklādei. Ļoti organizēti un sazinoties pa rācijām, speciāli festivālam marķētos autobusus tikām nogādāti Ūdens muzejā, kā arī devāmies uz lielisko Vialand atrakciju parku, lielāko Stambulā, ko mūsu sajūsminātie bērni nosauca par Turcijas Disnejlendu. Ieeju parkā (50 eiro) apmaksāja festivāla organizatori, tiesa, tāpat kā pilnīgi visu citu.

Vienīgais, kas varbūt visa mūsu ceļojuma laikā pietrūka, - ekskursija pa pilsētu vai kāda dabas objekta apskate. Bet to, kā jau rakstīju, mēs - pieaugušie - paši sev noorganizējām, arī daļu bērnu ģimenes bija šur tur pavadājuši, cik nu laiks atļāva.

NEPARASTAIS

Turcija ir tālākā un eksotiskākā zeme, kurā esam līdz šim bijuši. Ir neparasti stāvēt pie Bosfora jūras šauruma un skatīties pāri uz Āziju. Neparasta ir dziedāšana skaļruņos, kas vairākreiz dienā atskan no mosejām. Neparasta ir satiksme - šoferi signalizē viens otram ik mirkli, nepārtraukti - gan brīdinot, gan dusmojoties, gan sveicinot. Satiksme ir ļoti blīva, mašīnas bieži brauc pie sarkanās gaismas, auto novietošanas paradumi ir ļoti nesakārīgi, tai skaitā blakus jau novietotām mašīnām, otrā rindā, vai arī krustu šķersu uz trotuāriem. Tomēr nekādus satiksmes negadījumus par laimi nenovērojam, un Turcija mūsu sirdis sildīs vēl ilgi! Ne velti liela daļa bērnu par nākamo apmeklējamo festivālu nosauc atkal Turciju.

PALDIJS

Milzīgs paldies visiem, kas palīdzēja 25 Iecavas cilvēku dzīvi papildināt ar šo lielisko piedzīvojumu! Paldies par dāsno finansējumu Iecavas novada domei, AS «Balticovo» (personīgi Arnim Veinbergam), firmai SIA «Baltic Devon Mink» (personīgi direktoram Leifam Mogensenam), kā arī Latvijas Institutam par suvenīriem. Sirsnīgs paldies «Tarkšķu» vecākiem, un īpaši - Nikolīnes mammai Ilutai Savelļevai, Evitas mammai Kristīnai Janušjavičai, Viktorijas un Roberta mammai Žannai Veinbergai, Elīzas tētim Andrim Dzenim un Toma mammai Elīnai Beitiņai! 12

Mūsdienu patriotisma mācību stunda

A: Dace Greiža

F: Dace Deņisova

UNESCO Latvijas Nacionālā komisija aicina sabiedrību 23. aprīlī atzīmēt Pasaules grāmatu un autortiesību dienu, kas starptautisku skanējumu ieguva 1996. gadā un ir saistīta ar divu pasaulē slavenu rakstnieku dzīvi. Šogad 23. aprīlis bija arī V. Šekspīra 450. dzimšanas diena un M. Servantesa 398. nāves diena.

Tomēr Pasaules grāmatu un autortiesību dienas mērķis nav popularizēt iepriekš minētos rakstniekus, bet gan pievērst sabiedrību, īpaši jauniešus, literatūrai, grāmatu lasīšanai un izglītošanai autortiesību jautājumos.

Ar vēlmi pastāstīt par savu pieredzi rakstniecībā Iecavas novadā 23. aprīlī viesojās rakstnieks, publicists Jānis Ūdris, kas ir sarakstījis piecas grāmatas: «No Berlīnes mūra līdz 38. paralēlei» (2004); «Zigfrīda Meiero-

vica trīs Annas» (2007); «Gunta Ulmaņa vertikāle» (2009); «Ulmanis. Lielā Kārļa testaments» (2010); «Meldras un Matīsa brīnumainais ceļojums» (2013).

Vispirms autors Iecavas vidusskolā tikās ar vecāko klašu skolēniem un akcentēja vēsturiskā žanra pieeju saviem daiļdarbiem. Sarunas loks paplašinājās līdz mūsdienu aktualitātēm, kas tieši ietekmē jauniešu dzīves pozīcijas izvēli un vēr-

tību izpratni. Kopumā tikšanās bija mūsdienu patriotisma mācību stunda.

Otrā tikšanās norisinājās Iecavas kultūras namā, kur auditorijas lielākā daļa bija Iecavas novada 7.-8. klašu skolēni, tāpēc saruna vairāk raisījās ap Jāņa Ūdra jaunāko – pusaudžu vecumam adresēto grāmatu «Meldras un Matīsa brīnumainais ceļojums». Grāmatas galvenie varoņi ir bērni, kas kopā ar savu vectēvu nokļūst pagātnē 20. gadsimta Latvijas vēstures nozīmīgās pieturvietās – Latvijas Brīvības cīņās, Satversmes sapulces atklāšanā, Atmodas laika manifestācijā un vēl citos notikumos. Autors aicina lasītājus saprast, ka «patiesībā taču pagātnē neko nav iespējams izmainīt, mēs varam vien mācīties no pagātnes notikumiem un gudrāk veidot savu šodienu, savu un pēcnācēju nākotni».

Tikšanās Iecavas kultūras namā kuplināja Edvarta Virzas Iecavas bibliotēkas bibliotekāru sarūpēta J. Ūdra grāmatu izstāde un Apgāda Zvaigzne ABC grāmatu tirdzniecība. **[Z]**

Ar Dziesmu vakaru svin Brīvības svētkus

A: Ginta Cera

Iecavas kultūras nama
ārējo sakaru koordinatore

Šogad 4. maijā jau otro gadu pēc kārtas kanāls TV3 aicināja visu Latviju svinēt kopīgo tradīciju - Brīvības svētkus – Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienu.

Iecavas kultūras nams atsaucās aicinājumam un svinēja Brīvības svētkus kopā ar Latviju, vienojoties dziesmās un atmiņās par neatkarības atjaunošanas dienu. Svētkus ieskandināja Iecavas kultūras nama jauktais ansamblis Jāņa Misiņa vadībā, bet turpinājumā ar Krastiņu ģimenes veidotajām Brīvības svētku dziesmu grāmatām norisinājās šī gada pēdējais Dziesmu vakars Kristīnes Kares vadībā. **[Z]**

Zolitūdes glābējiem piešķirti apbalvojumi

A: Anta Kļaveniece

Trim ugunsdzēsējiem, tostarp iecavniekam Sergejam Ižikam, par drošsirdību Zolitūdes traģēdijā pēc nāves piešķirts Viestura ordenis.

Ordeņu kapituls 14. aprīlī nolēma par sevišķiem nopelniem Latvijas valsts labā, par varonīgu, drošsirdīgu un pašai aizliedzīgu rīcību glābšanas darbu veikšanā ar Viestura ordeni apbalvot pēc nāves un atzīt par Viestura ordeņa lielkrusta komandieri Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Rīgas reģiona pārvaldes 1. daļas ugunsdzēsēju glābēju, kaprāli Sergeju Ižiku, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Rīgas reģiona pārvaldes 1. daļas inspektoru dežurantu, vada komandieri, virsleitnantu Edgaru Reinfeldu un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta

Rīgas reģiona pārvaldes 5. daļas komandieri, kapteini Vilni Šteinīti.

Tāpat par varonīgu, drošsirdīgu un pašai aizliedzīgu rīcību glābšanas darbos Zolitūdes traģēdijā desmit VUGD darbiniekiem Ordeņa kapituls nolēmis piešķirt Triju Zvaigžņu ordeņa IV šķiru. Šādi paši apbalvojumi par pašai aizliedzīgu darbu neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanā piešķirti Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta trim darbiniekiem.

2013. gada 21. novembrī Zolitūdē, sabrūkot lielveikalam «Maxima», dzīvību zaudēja 54 cilvēki, bet vairāki desmiti guva smagus ievainojumus. Starp bojāgājušajiem bija arī trīs ugunsdzēsēji, kuri piedalījās glābšanas darbos. Vēl 12 ugunsdzēsēji tika ievainoti. Zolitūdes traģēdijā kļuva par lielāko nelaimi Latvijā kopš neatkarības atjaunošanas. **[Z]**

Zemessargi piedalījās Nacionālo bruņoto spēku dienā

F: no D. Kravala albuma

2012. gadā Nacionālie bruņotie spēki aizsāka jaunu tradīciju - katru gadu kādā no Latvijas novadiem valsts Neatkarības atjaunošanas dienā iepazīstināt iedzīvotājus ar bruņotajiem spēkiem, organizējot īpašu Nacionālo bruņoto spēku dienu. Šogad 4. maijā Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienai veltītie pasākumi noritēja Vidzemē, Valmierā. Tajos piedalījās arī Zemessardzes 54. inženiertehniskā

bataljona 1. rota, Iecavas zemessargi Daiņa Kravala vadībā (**attēlā**). Pilsetas centrā bija skatāma Nacionālo bruņoto spēku, Valsts robežsardzes un Jaunsardzes vienību un tehnikas parāde. Tās priekšgalā Latvijas armijas karogu nesa Zemessardzes 54. inženiertehniskā bataljona karoga vads. Pērn Nacionālo bruņoto spēku diena notika Kurzemē, Kuldīgā, bet iepriekš - Latgalē, Rēzeknē. Nākamgad tā noritēs Zemgalē. **[Z]**

Gadi iet, bet viņi nenoveco

A: F: Anta Kļaveniece

Puku meitene, sliežu ceļu meistars, kaltes operators, vecmāte, skolotāja, biroja vadītāja, Iekšlietu ministrijas darbinieks, uzņēmuma valdes locekle, friziere, arhitekta... Pavisam viņi ir 24 dažādu profesiju pārstāvji, taču viņus visus vieno vaļasprieks - dejošana vidējās paaudzes deju kolektīvā «Iecava». 26. aprīlī ar koncertuzvedumu «Sadancis Zemgaļu sētā» viņi atzīmēja savu 30. dzimšanas dienu.

Astoņas reizes bijuši pilntiesīgi Dziesmu un deju svētku dalībnieki, kopā lustējušies un dalījuši bēdu smagumu, talkojuši un kuplinājuši dažādus pasākumus gan pašu mājās, gan ārpus Latvijas robežām un pa šiem gadiem saauguši kopā kā vienota ģimene. Ģimenes galvāli kopš 1990. gada ir kolektīva vadītājs Guntars Jansons. Par saviem dejojājiem viņš teic: «Azartiski un traki labā nozīmē.» «Labi, ka viņš pats visbiežāk ir mierīgs un ieturēts, lai gan mēdz gan dusmoties un uzbļaut, gan slavēt, ka esam paši labākie. Biežāk gan dusmās pakluse, un tikai tad, kad tās pārgājušas, visu mierīgi ar mums izrunā,» vadītāju raksturo kolektīva prezidente Ineta Puisāne. Viņu pašu jau 27 gadus kolektīvā notur mīlestība pret deju. Nelieli pārtraukumi bijuši vien tad, kad dzimuši bērni, jo iztikt bez dejošanas esot grūti. «Arī kolektīvs ir atsaucīgs, draudzīgs, izpalīdzīgs. Tur es jūtos kā mājās un dažreiz pat vēl labāk. Katram kolektīva dalībniekam ir savas aizraušanās un nodarbes, kas rosina uz interesantām un izzinošām vērtīgām sarunām,» tā Ineta. Tieši viņas izauklētās idejas jubilejas koncertam akceptējis kolektīvs, un visi kopā iesaistījušies arī tā organizēšanā. Piemēram, pēc deju skates, kas noritēja 13. aprīlī, vienprātīgi devušies uz saimniecību pie kolektīva dalībnieces Ingas, lai sagatavotu mietipus skatuves noformējumam - lauku sētas žogam. Darbs ieguldīts pamatīgs, taču tagad ir gandarījums, ka koncertā viss noritējis, kā plānots.

Jubilejas koncertu kuplināja draugi - vidējās paaudzes deju kolektīvi: «Sānsolis» no Alojās, «Saimē» no Jumpravas, «Bandava» no Saldus, «Degsme» no Baldones, «Dzirnavnieks» no Islīces un vietu kolektīvs no Pasvales (Lietuva). Iecavnieki visus pārsteidza arī ar sev neraksturīgu dejošanu - lēno un iznesīgo «Gulēja saulīte ābeļu dārzā». Sākumā pretojušies,

jo deja likusies par lēnu un vēl tik stalti jādejo. Taču vēlāk iepatikusies un kļuvusi mīla. Pēc dejas uz skatuves tika aicināta dejas autore, «Bandavas» dalībniece Diāna Einmane, lai saņemtu suminājumus un paldies vārdus, jo deju skatē iecavnieki ar šo izvēles deju nopelnījuši visaugstāko punktu skaitu - 48 no 50, bet skates kopvērtējumā - pirmās pakāpes

diplomu. Pēc koncerta un suminājumiem dzimšanas dienā visu kolektīvu dalībnieki lustējās ballē. Jāteic gan, ka ar jubilejas koncertu kolektīva rosīgā dzīve nebeidzas. Jau 1. maijā «Iecava» posās uz Baldoni, kur vidējās paaudzes deju kolektīvs «Degsme» svinēja savu 15. dzimšanas dienu, savukārt augustā iecavnieki ir ielūgti kuplināt pasākumu Pasvalē. [Z]

Jubilejas koncerta vadītāju un Zemgaļu lauku sētas iemītnieku lomā iejutās Arta Vitolīna, Mārtiņš Jansons un Mārtiņš Austrums.

Vairāk nekā desmit gadus kolektīvā dejo: Vineta Lamberste, Didzis Krengelis (abi attēlā), Gvido Šmeļkovs, Liene Meļņika, Anda Gūtmane, Agris Stūris, Andris Puisāns, Ineta Puisāne, Anita Gredzena un Inga Paškeviča.

No kolektīva pirmsākumiem - 30 gadus - tajā dejo Sandra Jansone (attēlā) un Gundars Rozentāls.

Lietuvas vidējās paaudzes deju kolektīvam patīk braukt uz Iecavu, jo viņus iepriecina šejieniešu draudzīgums un viesmīlība. Turklāt Iecavas kolektīva viesmīlība esot mērāma litros, katlos un pannās.

Iecavas vidējās paaudzes dejojāji kopā ar vadītāju Guntaru Jansonu un kolektīva krustmāti Birutu Švītiņu.

Ar gavilēm atklāj Iecavas stadionu

A: Annija Jakovļeva

F: Beata Logina

30. aprīlī ar aplausiem, skaistiem priekšnesumiem, pilnām tribīnēm un ziediem tika atklāts Iecavas novada stadions, bet pašlaik notiek vieglatlētikas sacensības, kurās piedalās gan mūsu novada, gan citu Latvijas pilsētu sportisti.

Stadionu atklāt bija ieradies Iecavas novada domes priekšsēdētājs J. Pelsis, domes administrācijas un pašvaldības iestāžu pārstāvji. Sveicēju pulkā bija Vecumnieku domes deputāts J. Kovals, Bauskas stadiona un sporta skolas pārstāvji. Organizatoriem bija prieks, ka ceremoniju ar savu klātbūtni pagodināja Latvijas Sporta veterānu-senioru savienības prezidents D. Znatnajs, Latvijas Vieglatlētikas savienības prezidents G. Zālītis, Latvijas Pašvaldību savienības padomnieks sporta jautājumos G. Apinis. Ieradušies bija arī būvfirmitā SIA «Jurēvičs un partneri», SIA «Reaton Ltd.», SIA «Rere 04» pārstāvji, kā arī Latvijas Radio 1 žurnāliste I. Kresa-Katkovska.

Iecavas himnas pavadībā, kuru izpildīja M. Pelsis kopā ar N. Muduri, P. Spali un A. Kareli, Iecavas 2013. gada labākie sportisti V. Bruce, T. T. Druviņa, E. T. Šusta, R. Tonigs, O. Pārums un D. Upelnieks stadionā ienesa uz pacēla mastā novada karogu. Ceremoniju atdzīvināja Skaistkalnes pūtēju orķestris, aizraujot publiku jautros dančos, Iecavas vidusskolas pedagoges Z. Ceras

Ar vingru un krāsainu priekšnesumu stadiona atklāšanas pasākuma dalībniekus sveica bērnu dārzs «Cālītis».

Sporta skolas «Dartija» atklātajās sacensībās jauno stadionu iemēģināja vieglatlēti. Iecavniece Enia Tina Šusta (Nr. 109) 400 m distancē izcīnīja otro vietu.

Iecavas jaunā stadiona atklāšanas dienā 30. aprīlī risinājās Iecavas novada sporta skolas «Dartija» atklātās sacensības vieglatlētikā, kurās piedalījās sportisti no Latvijas un Lietuvas. Uz laureātu pjedestāla vairākkārt kāpa arī vietējie sportisti.

JAUNIETES un JAUNIEŠI (1997. g. dzim un jaun.)

400 m Enia Tina Šusta - 2. vieta

(1:07,30)

100 m Daniels Fjodorovs -

1. vieta (11,66)

200 m Žanis Sevastjanovs -

1. vieta (23,91)

JUNIORI

(1995.-1996. g. dzim)

Diska mešana (1,750 kg)

Rūdolfs Jānis Štāls - 2. vieta
(38,20)

Lodes grūšana (6 kg)

Rūdolfs Jānis Štāls - 3. vieta
(13,48)

Tallēkšana

Oskars Dudurs - 2. vieta (6,14)

100 m

Rūdolfs Tonigs - 1. vieta (11,29)

4 x 100 m stafete

Iecava 1 (Rūdolfs Tonigs, Dairis Feldmanis, Matīss Mitins, Oskars Dudurs) - 1. vieta (44,37)

Iecava 2 (Žanis Sevastjanovs, Māris Mika Lejnietis, Raitis Fomrats, Daniels Fjodorovs) - 2. vieta (46,30)

un S. Linejas vadītāji deju kolektīvi, pirmsskolas izglītības iestādes «Cālītis» mazie vingrotāji, kā arī Iecavas Mūzikas un mākslas skolas audzēkņi.

Patriotisms rodas no prieka un lepnuma par savā novadā notiekošo. Mēs ceram, ka sveicēju vēlējumi piepildīsies un mūsu stadionā nekad nerims uzvaras saucieni un gaviles! Lai ikvienam no mums izdodas uzstādīt savu pirmo stadiona rekordu!

Vairāk foto - www.iecava.lv **IZ**

Iecavas futbola čempionātā triumfē FC Petrow no Rīgas

A: Roberts Tarvids

Noslēdzies gadskārtējais, FK Iecava rikotais Iecavas novada atklātais telpu futbola čempionāts.

Sogad turnīrā piedalījās deviņas komandas. Sākotnēji tās tika sadalītas divās apakšgrupās un aizvadīja viena apļa turnīru. Noslēdzoties grupu turnīram, komandas atbilstoši ieņemtajai vietai uzzināja savus pretiniekus ceturtdaļfinālā, kur tālāk cīņa ritēja pēc vienmīnusa sistēmas. Gan grupās, gan ceturtdaļfinālā bija ļoti daudz intriģējošu spēļu, kur uzvarētājs nebija skaidrs līdz pat pēdējai minūtei.

Ceturtdaļfinālā vīssaisošākā cīņa izvērtās starp SK Inter P no Rīgas un Jelgavas gurķiem. Pirmajā puslaikā vadībā izvirzījās jelgavnie-

ki, un otrā puslaika sākumā dubultoja savu pārsvaru, bet tad rīdzinieki nomainīja vārtsargu pret piekto laukuma spēlētāju un samazināja vārtu starpību līdz minimumam. Beigās tomēr jelgavnieki vairākas reizes raidīja bumbu tukšos vārtos un svinēja uzvaru ar trīs vārtu pārsvaru.

Ne mazāk saistoša cīņa izvērtās starp divām Iecavas komandām - Ballu Motors un Lats uz nedēļu. Ballu Motors diezgan ātri izvirzījās vadībā, bet Lats uz nedēļu tikpat ātri atspēlējās. Tomēr drīz atkal Ballu Motors pārņēma vadību un vēlāk arī pārsvaru palielināja. Lai kā arī Lats uz nedēļu centās atspēlēties, tomēr pieredze šoreiz ņēma virsroku, un Ballu Motors, spēlējot daudz nosvērtāk un disciplinētāk, triumfēja un iekļuva pusfinālā.

Vēl pusfinālā, uzvarot krietni vieglākās cīņās, iekļuva arī EVA

Autonams no Bauskas un FC Petrow no Rīgas. Pusfinālos līdzīgas cīņas izpalika, un diezgan pārliecinoši finālu sasniedza EVA Autonams un FC Petrow. Tālāk atlika noskaidrot tikai uzvarētājus un trešās vietas ieguvējus. Cīņā par trešo vietu tikās Jelgavas gurķi un Ballu Motors. Pirmajās 20 minūtēs spēle ritēja ļoti līdzīgi, pārmaiņus abām komandām gūstot vārtus, tomēr tad jelgavnieki pārņēma iniciatīvu un beigās triumfēja diezgan pārliecinoši.

Finālā izpaudās FC Petrow meistarība. Rīdzinieki jau pašā sākumā diezgan ātri ieguva četru vārtu pārsvaru. Lai kā arī EVA Autonams centās atspēlēties, tomēr tas viņiem neizdevās, un FC Petrow triumfēja visā turnīrā.

Par turnīra rezultatīvāko spēlētāju, gūstot 23 vārtus, kļuva E. Gailītis (FC Petrow), vērtīgākā spē-

lētāja balvu saņēma D. Kučers (FC Petrow), bet labākā vārtsarga balvu ieguva Ā. Pauzolis (EVA Autonams).

Paldies dalībniekiem, līdzjutējiem par atbalstu, un uz tikšanos jau pavisam drīz kādā no nākamajiem FK Iecava organizētajiem futbola turnīriem. **IZ**

Vieta Komanda

- 1. FC Petrow**
- 2. EVA Autonams**
- 3. Jelgavas gurķi**
- 4. Ballu Motors**
- 5. SK Inter P**
- 6. Lats uz nedēļu**
- 7. Ceraukste**
- 8. Protestanti**
- 9. Crazy Fox**

IZ Sporta ziņas**Iecavas novada sporta skolas «Dartija» audzēkņi 24. aprīlī piedalījās Aizkraukles novada sporta skolas sezonas atklāšanas sacensībās mešanas disciplīnās.**

Trenere Dace Vizule informē, ka Rūdolfs Jānis Štāls ar rezultātu 39,76 m izcīnījis trešo vietu diska mešanā.

Iecavas novada sporta skolas «Dartija» audzēknes teicami spēlēja Latvijas Jaunatnes komandu sacensībās galda tenisā, kas 26. aprīlī divās vecuma grupās norisinājās Rīgā.

1996.-1998. gadā dzimušo grupā Iecavai nav šiem gadskaitļiem atbilstīgu sportistu, taču jaunākas spēlētājas – 2000. gadā dzimušās Beāte Jašuka un Anna Markova – lieliski pierādīja savu varēšanu, konkurējot ar vecākām pretiniecēm. Trenere Baiba Gāga priecājas, ka meitenes demonstrējušas ļoti lielu cīņassparu, Beāte nav zaudējusi nevienu spēli un komanda izcīnījusi pirmo vietu.

Otrā vecuma grupā (2001. g. dzim. un jaunāki) Iecavas novads piedalījās ar divām komandām. Pirmā komanda – Terēza Tabea Druviņa un Rēzija Meļķe - apspēlēja visas savas pretinieces un sīvā cīņā ar rezultātu 3:2 pieveica arī galvenās sāncenses no Preiļiem un Rīgas, tādējādi sacensībās iegūstot pirmo vietu. Trenere īpaši uzteic Rēziju, kas šoreiz svarīgos brīžos izcīnījusi pat neplānotas uzvaras. Otrā komanda – Sibilla Salgrāve un Beāte Bilkeviča – ierindojās sestajā vietā.

26. aprīlī Vecsaules silā pulcējās Latvijas Sporta veterānu savienības rīkoto 51. finālspēļu dalībnieki, lai sacenstos pavasara krosa distancēs. Atkarībā no vecuma grupas skrējējiem bija jāveic astoņi, pieci, trīs, divi vai viens kilometrs. Iecavas novads startēja ar pilnu komandu - astoņiem sportistiem. Paldies viņiem visiem par pašai aizlīdzīgo dalību, kas ļāva ierindoties 7.-8. vietā - uzreiz aiz lielo pilsētu skrējējiem - un deva Iecavas pašvaldības komandai vērtīgu ieskaiti finālsacensību kopvērtējumā.

Individuālie rezultāti:

70+ grupā Ojārs Pārums - 1. vieta, Velta Bruce - 2. vieta;
60+ grupā Uldis Brūns - 8. vieta;
55+ grupā Īrisa Korčagina - 1. vieta, Vilnis Gailums - 11. vieta;
40+ grupā Kaspars Korbs - 6. vieta;
35+ grupā Guntars Baltgailis - 6. vieta, Valdis Šusts - 7. vieta.

29. aprīlī Rīgā notika «Latvijas Avizes» pavasara krosa stafesu skrējieni.

2000.-2001. gadā dzimušo grupā 4 x 800 m distancē Iecavas novada sporta skolas «Dartija» komanda (Jēkabs Ķurbe, Edijs Lācis, Enīa Tīna Šusta, Terēza Tabea Druviņa) ar rezultātu 7 min. 14 sek. izcīnīja pirmo vietu. 1998.-1999. gadā dzimušo skrējēju grupā 3 x 1000 m distancē iecavnieki (Dāvis Lācis, Jevgēnijs Razumnijs, Daniels Renebušs) ar rezultātu 10 min. 39 sek. ierindojās otrajā vietā.

2002.-2004. gadā dzimušo grupā 3 x 500 m distancē otro vietu ieguva gan mūsu puisi (Rūdolfs Pēteris Lasmanis, Jēkabs Šusts, Gvido Miezers), gan meiteņu (Emīlija Druviņa, Ieva Žeikare, Amanda Gromova) komanda. Rezultāti – attiecīgi 5 min. 35 sek. un 5 min. 46 sek.

Iecavas novada basketbola veterānu komanda 1. maijā Ķekavā ieguva pirmo vietu Andra Eglīša kausa izcīņā basketbolā.

Četrus veterānkomandu turnīrā iecavnieki bija pārāki un otro gadu pēc kārtas izcīnīja galveno balvu - aptuveni piecus kilogramus smago kausu, informē Māris Ozoliņš. Otrajā vietā ierindojās mājinieki, trešā vieta tika Aizkraukles komandai, bet ceturtie palika basketbolisti no Valdlaučiem. Iecavas komandā spēlēja Alģis Mudurs, Gunārs Plucis, Aldis Beitiņš, Aigars Indriķis, Jānis Krūze, Dzintars Zaumanis, Aivars Hauks un Māris Ozoliņš. G. Plucis uzvarēja organizatoru rīkotajā trīspunktu metienu konkursā un kā balvu ieguva Latvijas grozabumbas 90. gadadienai veltīto basketbola bumbu. Jau pēc pāris dienām Iecavas seniori devās

uz uz četru komandu turnīru Lietuvā, Radviliškos. Turnīrā, kurā piedalījās komandas no Iecavas, Joniškīem, Akmenes un Radviliškiem, spēles bija ļoti spraigas un pārsvarā noslēdzās vien ar dažu punktu starpību. Salīdzinoši viegla bija tikai iecavnieku pusfinālspēle, kurā mūsu vīri ar 47:32 pārspēja Akmenes komandu. Finālspēlē pret Jonišķu komandu vēl piecas minūtes pirms spēles beigām iecavnieki atradās iedzinējos 35:45, tomēr prata saņemties un svinēja uzvaru ar rezultātu 53:50. Par turnīra vērtīgāko spēlētāju organizatori atzina A. Indriķi. Iecavas komandā spēlēja arī A. Beitiņš, Ģirts Jakuška, G. Plucis, M. Ozoliņš, A. Mudurs un J. Krūze. **IZ**

Maija sākums bija veiksmīgs Iecavas novada veterānu basketbola komandai, kura dažus dienu laikā uzvarēja divos turnīros.

Stadionā**9. maijā**

Zemgales reģiona skolēnu spēles - vieglatlētikas sacensības četrcīņā «Draudzība»

Pateicība :::

Izsaku pateicību Marekam Savickim un viņa meitenēm par jauko un izjusto apsveikumu manā apaļajā jubilejā.

Anna Bringule

Līdzjūtība

Ir apklusuši soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars. /O. Vācietis/

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Aleksejam Ananjevam, māti smiltajā guldot.**

3. ceha kolektīvs

Aizsaulē aizgājuši

Galina Ananjeva (27.01.1930. - 25.04.2014.)
Leontina Talačka (06.01.1925. - 26.04.2014.)
Olga Kalniņa (24.03.1924. - 29.04.2014.)
Helēna Vanaga (14.02.1929. - 29.04.2014.)
Andris Ozoliņš (01.05.1960. - 01.05.2014.)
Svetlana Goļeva (26.12.1949. - 03.05.2014.)
Petrs Talačka (15.07.1931. - 04.05.2014.)

IZ Reklāma un sludinājumi :::

SIA «Lielzeltiņi»
pērk **KVIEŠUS.**

Labākās cenas. Transports.
Ātra apmaksa. Maijā graudu
apstrāde bez maksas!

Tālr. 26484467, 63960776.

**Jauni datori, monitori
printeri, kopētāji un cita
biroja tehnika**

Datoru remonts
(meistara izsaukums mājās)

Kārtidžu uzpilde
Atlaides mazlietotiem datoriem

www.lotek.lv

Pāruses iela 12, Iecava tālr. 26533575

- ♦ Attīrām aizaugušas platības.
- ♦ Pērkam zarus un lapu koku cirsmas.
- ♦ Sniedzam šķeldošanas pakalpojumus.

Tālr. 27869100; 26620351.

www.tpauto.lv

ZAMS AUTOSKOLA

Edvarta Virzas ielā 21a (pretī autoostai)

atlaide **95. kods** mācību sākums **09.05.**
B kat. mācību sākums **27.05.**
B kat. brīvdienų grupa m. s. **17.05.**
A kat. mācību sākums **19.05.**
CE kat. mācību sākums **30.05.**
atlaide **velosipēdu/mopēdu** m. s. **14.05.**

www.zamsautoskola.lv
tālr. 29121985

11. maijā plkst. 14:00
Iecavas luterāņu baznīcā
KONCERTS
«ES SAVAI MĀMIŅAI».
Uzstājas Iecavas Mūzikas un
mākslas skolas
Kora klases audzēkņi
un kokaletāju ansamblis
«Uguntiņa»
Kristīnes Circenes un
Alises Veisas vadībā.
*Ieeja brīva –
ziedojumi baznīcai.*

**PVC logu
un durvju
tirdzniecība**

Balkonu un lodžiju stiklošana
6 un 8 kameru Vācu profils
**Demontāža, montāža un
apdares darbi**

Ļoti pievilcīgas cenas!

T:27027025

♦ Smilts, grants, šķembas, melnzeme,
kūstmēsli, būvgružu izvešana

♦ Pašizgāzējs ar 12 m³ konteineru

(konteineru īre 12 m³ un 18 m³)

♦ Ķēžu ekskavatora pakalpojumi

♦ Universālā ekskavatora pakalpojumi

Tālr. 29457686.

Pārdod:

- kokmateriālus,
- siltumnīcu listes,
- siltumnīcu stabus.

Piegāde. Tālr. 26679299.

SIA «SKUJENIEKI» pārdod:
- dažādu veidu malku, t. sk.
skaldu malku un nomaļus;
- zāgmateriālus pēc
pasūtījuma.

Tālr. 29452087.

Akcija –40%

**BALKONU IESTIKLOŠANA,
PLASTIKĀTA LOGI, DURVIS.**
Plastikāta veramās un alumīnija
bīdāmās sistēmas,
vācu 6-8-kameru profils.

☎ 25540055, 25505112.

Iecavas vidusskola

22. maijā plkst. 18.00

aicina uz pirmo vecāku sapulci
2014./2015. mācību gada
1. klašu skolēnu vecākus.

Nākamā **asins donoru diena**
pie Iecavas Veselības
centra būs **29. maijā.**

Aicina darbā :::

SIA «Eko Bloks» aicina darbā
strādniekus bruģakmens
ražotnē Iecavā. Tālr. 67799444.

Apbedīšanas birojs «Krustceles»
meklē jaunu, fiziski spēcīgu
strādnieku ar B kat. autovadi-
tāja apliecību. Tālr. 25505772.

SIA «Stafor» nepieciešams
strādnieks celtniecības mate-
riālu ražotnē (špakteles, limes)
Iecavas novada Dimzkalnā.
Tālr. 29219954.

ZS «Veczaķi» vajadzīgas(-i)
strādnieces(-ki) lauku darbiem.
Tālr. 26587133.

ZS «Upmaļi» aicina
darbinieces(-kus) ar pieredzi
lauku un siltumnīcu darbos.
Tālr. 22833485.

SIA «Investment Property of Lat-
via» aicina darbā **celtniekus** ar
pieredzi un **palīgstrādniekus**
celtniecībā. Tālr. 26060411.

Motelis «Brencis» piedāvā darbu
bārmenim-viesmīlim.
Tālr. 29496319, e-pasts:
motelisbrencis@inbox.lv.

Dažādi :::

Apbedīšanas birojs «Krustceles»
**izgatavo un uzstāda kapu pie-
minekļus, apmales un kapu
kopiņas** pēc individuāliem pa-
sūtījumiem. Tālr. 25505772.

Taras punkts Edvarta Virzas
ielā 14 strādā pilnu darba
dienu (darba laiks plkst. 9:30-
18:00, sestdienās 9:30-16:00,
svētdienās - slēgts). Pieņem visu
Latvijas rūpnīcu alus pudeles.

Lamināta mēbeļu

izgatavošana - zemas cenas.
Tālr. 29858546.

Zemes apstrāde: aršana, dis-
košana, vagošana, mazdārziņu
frēzēšana, teritorijas apļau-
šana, planēšana ar buldozeru.
Transporta pakalpojumi ar
traktoru: iekraušana, izkrauša-
na, melnzemes piegāde. Zemes
sagatavošana piemājas mauriņa
izveidošanai. Tālr. 29555118.

Kultūras namā

11. maijā plkst. 11:00
mazo vokālistu konkurss
«CĀLIS-2014».

Ieeja - bez maksas.

16. maijā plkst. 10:00
Zālītes skolas Ģimenes dienai
veltīts **MĀCĪBU GADA**
NOSLĒGUMA KONCERTS.

17. maijā plkst. 18:00
Iecavas kultūras nama
senioru deju kolektīva
«Iecavnieks» SADANCIS
«ZIEDU KUPENĀS».
Ieeja - bez maksas.

23. maijā plkst. 17:00
Iecavas mūzikas un mākslas
skolas **IZLAIDUMS.**

30. maijā plkst. 11:00
IZGLĪTĪBAS LAUREĀTU
APBALVOŠANAS pasākums.

**31. maijā plkst. 15:00 VASA-
RAS SEZONAS ATKĻĀŠANA**
ESTRĀDĒ: muzikāla izrāde
ģimenei «Brīnumskapis»;
plkst. 22:00 ZAĻUMBALLE
kopā ar grupu «Brīvdiena».

Trešdien, 21. maijā,
plkst. 18:00 kultūras namā
sieviešu klubs «Līpas»
sadarbībā ar Iecavas novada
domi **aicina sievietes**
uz tikšanos ar ārsti
ginekologi dr. Daci Matuli,
lai runātu par aktuāliem
jautājumiem,
ar kuriem saskaras
sievietes pēc 30 gadiem.

Pārdod :::

augstvērtīgu augsnes
**mēslojumu biohumusu/
slietkompostu.** Pārstrādes
izejviela liellopu mēsli. Iepakojums – 50 l. Cena - 15 EUR.
Tālr. 29289229, 29475510,
29275474.

Pērk :::

vīngliemežus.
Tālr. 26846606.

IECAVAS
ziņas

Izdevējs – IECAVAS NOVADA DOME.

Reģistrācijas Nr. 0007011661.

Redakcijas adrese: Skolas ielā 4, Iecavā, LV-3913.

Redakcijas tālr. 63941299, e-pasts: avize@iecava.lv, fakss 63941991.

Redkolēģija: Jānis Pēlss, Agra Zaķe, Arnis Grundmanis, Juris Ludriķis, Kārlis Sinka, Mihails Haļitovs.

Redaktore Beata Logina, korespondente Anta Kļaveniece.

Sagatavots drukai AS «UnitedPress Poligrāfija». Metiens 1000 eks.

Publicētais ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz «Iecavas Ziņām» obligāta.

Laikraksts iznāk kopš 1995. gada 24. februāra. Abonēšanas indekss Latvijas Pastā - 3077.